

Muzeul Digital al Romanului Românesc

revistatransilvania.ro/mdrr

Muzeul Digital al Romanului Românesc

revistatransilvania.ro/mdrr

Acest roman a fost digitizat în cadrul proiectului **ASTRA Data Mining. Muzeul Digital al Romanului Românesc din Secolul al XIX-lea**, inițiat de Revista Transilvania, organizat de Complexul Național Muzeal ASTRA și co-finanțat de Administrația Fondului Cultural Național (AFCN).

Sugestie de citare a arhivei:
Baghiu, Ștefan, Vlad Pojoga, Cosmin Borza, Andreea Coroian Goldiș, Daiana Gârdan, Emanuel Modoc, David Morariu, Teodora Susarenco, Radu Vancu, Dragoș Varga. *Muzeul Digital al Romanului Românesc: secolul al XIX-lea*. Sibiu: Complexul Național Muzeal ASTRA, 2019.
http://revistatransilvania.ro/mdrr

This novel was digitized for the project **ASTRA Data Mining. Muzeul Digital al Romanului Românesc din Secolul al XIX-lea**, initiated by Revista Transilvania, organized by ASTRA National Museum Complex and co-financed by The National Cultural Fund Administration (AFCN).

Citation suggestion:
Baghiu, Ștefan, Vlad Pojoga, Cosmin Borza, Andreea Coroian Goldiș, Daiana Gârdan, Emanuel Modoc, David Morariu, Teodora Susarenco, Radu Vancu, Dragoș Varga. *The Digital Museum of the Romanian Novel: The 19th Century*. Sibiu: Complexul Național Muzeal ASTRA, 2019.
http://revistatransilvania.ro/mdrr

MUZEUL ASTRA
COMPLEXUL NAȚIONAL MUZEAL ASTRA

CONSILIUL JUDEȚEAN SIBIU

PROIECT CO-FINANȚAT DE:
Administrația Fondului Cultural Național

ULBS
Universitatea "Lucian Blaga" din Sibiu

R. T. Nº 218 Iunie 3. 92.
180818

CALUGARUL MISTERIOS

NUVELĂ

DE

R. T. RIZESCU
TIPOGRAF

EDITURA LIBRĂRIEI
MARIA PREDESCU
Lângă Farmacia Veche

— TERGOVIȘTE —
LEGĂTORIA „VIITORUL", R. T. RIZESCU
382, STR. LIBERTĂȚEI, 382
1891

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

CĂLUGĂRUL MISTERIOS

Intruna din nopţile cele mai senine şi mai plăcute din ḑilele de Mai, când luna 'şi scălda faţa ei aurie printre arbori ştufoşi ai unui palat măreţ din părţile Chinei, ce era inconjorat de diferite plante incântătoare brăsdate ici şi colea prin jurul palatului. La o mică distanţă de palat vedeai o frumoasă Boschee, unde patroni palatului in fie-ce seară căutau a gusta plăcuta aromă a drăgălaşelor floricele ce o înconjora şi aerul curat al nopţelor senine.

Această boschee zic, le serveau de consolare in timpi de tristeţă.— Poate mă veţi intreba onorabili cititori, de

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

ce intrebuințeḑ cuvântul de tristeță, când aceștia dupe cum veți vedea in șirul narațiunei mele, se bucurau de cea mai frumoasă posiție. — Dar, sigur sâunt, că cu toți cunoasceți, că pe acest pământ, muritorul creaḑă-l cine-va cel mai fericit, insă trebue se existe un verme distrugător și pentru el care veșinic puțin câte puțin roade din rărunchi sĕi.

Priveai in figurile lor tinere tristeța și durerea și te intrebai insuți; ce grele dureri va fi consumând aceste ființe care abia in floarea tinereței lor, bărbatul abia atinge etatea de 30 ani, femea abia are 25 ani și care se bucură de cele mai plăcute fericiri, palate, aur, trături ect. și pe fețile lor, vezi figurând tristeța cea mai adâncă— ce o fi având óre?

Ii zăreai până târziu noaptea in frumoasa boschee stând in adânci cugetări și din când in când scoteau din pepturile lor fragede câte-un gemăt și cu mâinele intinse către cer, exlamau: Ah D-ḑeule! tu care ai tat totul și toate muritorilor, tu care ne-ai dat și

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

nouĕ toate bunurile şi plăcerile naturei, nu credem a ne lăsa lipsiţi de ce e mai scump şi mai plăcut din tot ce poate gusta omenirea pe acest pământ dacă nu dai libertatea dorinţei omenesci se posede ceea ce se poate prin puterea ta. Si pătrunşi de durere, sdrobiţi de oboseala cugetărei grele, cădeau parcă in nesimţire pe elegantele dormeze ce ornau acel boschet.

Era miezul nopţei — peste tot tăcere mormântală, — numai din când in când se audea haosul ce producea bătaia orologiului ce era situat in faţa castelului. — De o dată, un mic sgomot se auzi prin jurul palatului—ambi tresăriră ca din'trun somn letargic din cugetările in care căzuseră.

Ce să fie esclamară ei? pentru un moment crezură că vântul ce sufla uşor printre incântători arbori ce inconjurau palatul şi boscheta îl produsese. — Erau insă amăgiţi— acest sgomot era paşi, care din ce in ce se apropia de boschet. Cu privirele fixe către partea aceia de unde venea sgomotul steteau

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

neclintiţi.— Zgomotul de paşi avansa cu iuţeală.

Lumina reflectătoare a Lunei când cerul e senin străbătuse printre frumoşi arbori dând o lumină plăcută in boschet. Printre lumina ce raflecta luna, o umbră intunecoasă se zărea şi ca prin farmec se vedea apărând din ce in ce mai voluminoasă.— Patroni remaseră incremeniţi de groaza ce le inspirase acea umbră. Nu rĕmaseră aşa mult timp, căci umbra se arătă in faţa lor.— Era intradevăr umbră căci era invemântată in doliu—Era un Călugăr— care cu un zâmbet sarcastit pe busele lui palide, le zise: Bună vremea dragi mei!

Orologiul castelului suna miezul nopţii.

Surprinşi de această ne aşteptată visită, la o oră aşea de intâziată, rĕspunseră jenaţi.— Bine aţi venit domnule.— Ce voiţi şi pe cine căutaţi aci la această intârziată oră?

Eram fórte sigur răspunse călugărul, care sta inaintea lor resemat in Scep-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

tru ce purta cu sine de care era legat un ciucure volant de aur, că presența mea aci vă va surprinde, dar interesul ce port pentru voi, a vĕ da fericirea, m'a inspirat a veni. Patroni care credea că acesta va fi vre-un om periculos, auzind cuvintele sale incepuseră a mai pierde din jena ce avea și pofti pe călugăr se șeadă, grăbindu-se ai da un fotoliu. Și cu frumoase expresiuni continuă ai zice: Cinstite călugăre, ne vorbișI că interesul ce porți pentru noi teau inpins a veni aci; te rugăm a ne comunica și nouĕ care este acel interes ce porți pentru noi. Știu in destul de bine, urmă călugărul, că mâhnirea in care vĕ găsiți, nu este alta, de cât lipsa unui „Moștenitor“ care ar putea se vĕ dea pacea și fericire.

La auzul cuvintelor de Moștenitor, patroni ce până acum crezuse că acesta este o ființă rău voitoare lor, incepură a se convinge că acesta trebue se fie vre-o putere supremă de cunoasce atât de bine suferința lor,

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Convins că acest lucru vă consumă, urmă călugărul, prin puterea ştiinţei mele, în curând veţi căpăta cea-ce doriţi, însă cu o condiţiune.

— Şi ce condiţiune respunsera patroni.—

— Ei bine! ascultaţi dar.— Şi punînd mâna în busunar, scoase o sticluţă mică care conţinea un fel de Liquid roşu Condiţiunea ce v'o cer este: Vedeţi, aci în această sticluţa există fericirea voastră.—Prin puterea aceştia veţi putea căpăta ce doriţi, prin urmare. dacă 'mi promiteţi că veţi accepta propunerea mea, actunci în scurt timp veţi căpăta un moştenitor.

Patroni ascultând cu atenţiune cuvintele călugărului şi cugetând că dacă această fiinţă neinvitată de nimeni a veni aci, sigur că trebue să fie omul ştiinţei.

Iţi promitem cinstite părinte că nu numai că vom asculta propunerile tale, dar vom putea chiar aţi da tot ce posedăm spre a putea căpăta ceia-ce dorim.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Ei bine dupe cum vam spus am venit aci ca prin puterea ştiinţelor mele, a vă da fericirea, şi intinzând mâna către patroană, 'i dete sticluţa cu acel liquid şi zise: doamna mea, vei pune intr'o cupă curată 30 picături din acest liquid şi vei turna peste ele 50 dramuri apă curată, şi in dimineaţa zilei viitoare, le vei soarbe, şi la timpul cunoscut de omenire, vei naşte un prunc de sex mascumin, insă; veţi cunoasce că până la etatea de 16 ani va fi al vostru, iar de aci inainte va fi al meu.

—Accasta este propunerea mea.—

—Patroni remaseră puţin gânditori.— Apoi privind la călugăr care părea deja gârbovit de bătrâneţe, cugetară că nu va mai avea incă atâţi ani de vieţuire. Se sculară in picere din locul unde şedea. şi avansând către călugăr, cu un zimbet de recunoscinţă, zise:

Iţi mulţumim cinstite călugăr de fericirea ce ne aduci şi de va fi ca prin puterea acestui liquid se putem

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

căpăta un ingeraş, primim cu plăcere propunerea ce ne făcuşi. Luna dispăruse, orisontul era intunecat. Călugărul se sculă dupe fotoliu, şi mulţumi patronilor că cu mare bună voinţă primi propunerea sa, şi făcând un salut, dispăru in intunericul nopţei.

De la disparaiţia călugărului, părea că steaua lor e mai strălucitoare. Părea că totul viază în natură pentru ei, zi cu zi ce trecea, vedea realitatea şi din cugetul lor nu dispărea minunele ce călugărul arătase lor, pe buzele lor se auzea şoptind recunoştinţă.

Ast-fel timpul trecu ca fulgeru.

Intr'una din nopţi, cerul era senin, luna se ivea încetul cu încetul printre frumoşii arbori ce înconjura palatul, plină şi strălucitoare. In palat se vedeau diferite candelabre arḑênd, vedeai ici, colea, câte un trecător oprindu-se în loc, şi întrebau, ce să fie astă-seară în palat?

Li se respundea de alţii: sigur, mare veselie. A douazi în tot conţinutul se întinse vestea că guvernătórea născuse,

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Vedeai ici şi colea, pe strade, prin cafenele şi prin case câte un grup de bărbaţi şi femei convorbind şi adresându-se unul altui, să trăiască, micul nou născut! Siguri suntem că de astăzi înainte nu se va mai vedea pe feţele guvernatorilor tristeţa de până acum.

Noul născut luă numele de Paul.

Dupe cum cunoaştem cu toţii, timpul trece cu iuţeala fulgerului, şi micul Paul se mări.

Era un geniu.

Când fu în etate de 4 ani, pentru mirarea tutulor ţinea conversaţii şi rĕspundea fie-cărui dupe termenii cu cari se esprimau; toţi 'i admirau înţelepciunea sa.—Mai târziu fu introdus în scoli, în care şcoli trecu clasele cu succes până la etatea de 16 ani.

Era o zi frumoasă, zi de sĕrbătoare, încă din ajun se deduse ordine a se prepara un dejun splendid; de dimineaţă servii se întreceau care mai de care să facă treburile mai bine ca să placă micului Paul şi Patronilor.

In palat era tăcere.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

In această zi fatală și blestemată pentru părinți, se împliniso timpul promisiunei ce dăduse călugărului, și fără să ție compt de ea, și că aceia era ziua, când pentru ultima oară trebuia să mai vadă pe scumpul lor Paul.

Se simțea cei mai fericiți.

Stau de conversație cu micul Paul admirând gesturile și istețimea cuvintelor sale, ca fie-ce părinte care se bucură de dreptul unui singur copil inteligent.

Pendula ce era situată în perete sună ora 10.

Micul Paul observând aceasta, cu un zâmbet plăcut, se adresă către părinți zicându-le, iubiții mei, vedeți că a sosit ora, aidem să dejunăm,— și ca un flutur sboră dupe fotoliul în care ședea către părinții săi, și luându-i de brațe se îndreptă către ușe.

Un mic sgomot se auzi.

Cine-va bătea la ușe.

Intră! răspunse micul Paul.

Ușea se deschise puțin.

. . . . . .

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Ce priveliște! Ce surprindere!

Pe fața patronilor se brăzdă o palidă mormântală, și fără să facă un pas mai departe, remaseră ca două statui cu ochii aținți către ușe.

Micul Paul care era puțin mai la stânga, și care nu putea vedea cine este în ușe, și privind uimit pe părinții sèi le zise, ce însemnează aceasta, cine este și ce vedeți în ușe? Și vĕdênd că nu rĕspund nimic, indignat în suflet strigă: Intră!

Ușa se deschise mai de tot.

Era! Era călugărul, care apăru, și cu gestul lui sarcastic zise.— Bună ziua dragi mei! te sărut dulce scumpul meu Paul.

Al lui!! de unde și cum știe el numele meu, murmură micul Paul.

Pentru Paul era o curiositate, și pentru părinți un trăsnet.

Micul Paul, vĕdênd că părinții sĕi nu scot nici un cuvênt, se grăbi cel dintâi să vorbéscă adresându-se către călugăr.

Te rog cinstite, spunem cine ești

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

şi pe cine cauţi aici, şi de unde cunoşti aşa de bine numele meu şi mĕ numeşti scumpul tĕu Paul.

Atunci călugărul, adresându-se către micul Paul, zise:

Scumpe copile! pentru că doreşti să cunoşti cine sunt, ce caut şi de unde te cunosc, vei cunoaşte îndată.—Şi adresându-se către patroni zise:

A! Dragii mei, aţi făcut foarte rĕu de nu aţi comunicat micului Paul până în present acest mister, vĕ rog dar acum a'i comunica, cine sunt eu, cum cunosc pe Paul şi dacă am dreptul a fi al meu sau al vostru.

In curiositatea sa, micul Paul nu ştia ce să crează, şi se adresă către părinţi zicêndu-le: Iubiţii mei, doresc din suflet a cunoaşte ce însemnézĕ această rea impresie ce v'a făcut acest călugăr şi de unde eu sunt al lui, căci dupe cum vĕd aci se petrece ceva straniu, sigur un mister necunoscut până acum de mine.

La cuvintele micului Paul, se trezira ca dintr'un somn letargic şi cu un ton

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

aproape perdut, respunseră plângênd:

Ah! scumpe Paul!... Află că acest călugăr, este fiinţa cărui noi te datorim pe tine! pe tine micule Paul! prin a cărui ştiinţă te-ai născut. Şi crezênd atunci că nu va mai avea încă a vieţui atâţea ani, am primit propunerea sa, căci aveam marea dorinţă a te avea, şi presenţa sa aci ne aminteşte că astă-zi este acea blestemată zi când pentru ultima oară trebue să te mai vedem! Şi aruncându-se la picioarele călugărului ziseră:

Scumpe călugăr! tu!... care eşti învestmântat cu haina dreptăţei!... credem că şi sufletu-ţi va fi tot astfel de drept, tu!... care până astă-zi ncai dat cea mai plăcută viaţă!... tu!... care prin el ai făcut ca tot-d'auna să fim mândri şi veseli de posiţia lui şi a nóstră, nu credem ca astă-zi vei avea curagiul a ni'l răpi din sînul nostru, şi în loc de fericire la etatea în care ne găsim, să brăzdezi tristeţea şi durerea pe pieptul şi feţele nóstre.

Ascultând cu atenţiune cuvintele patronilor cu un ton batjocoritor, călugărul

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

respunse: Ei dragii mei! La aceasta trebuia să cugetați mai din dinainte să nu fi primit propunerea mea.

Cunoască cetitorul, că curiositatea de multe ori ne aduce foloase, dar, de mai multe ori cele mai imense nenorociri; de aceia ori-cine este dator a fi mult pacient, căci numai ast fel va ajunge scopurile sale.

Și cu un ton poruncitor se adresă călugărul către micul Paul zicând:

Urmează-mă copilul meu.

De și micul Paul se opuse cu multă energie, însă blestematul călugăr întinse bastonul său magic către el, și ca prin farmec fu electrisat și atras către sine.

Aci este locul a arăta cetitorilor că acest călugăr prin studiile sale, avea puterea să facă din omenire tot ce voia.

El era puternicul farmecilor.

Se făcuse noapte.

Cerul era noros și din când în când vedeai licărituri înspăimântătoare și groaznice fulgere cari 'ți luau vederile; și din când în când câte un tunet înfiorător.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Ploaia începuse să cadă torențială.

In palat priveai un tablou îngrozitor.

Patronii, atinși de magnetism rămaseră ca două statui, fără a putea scoate nici un cuvênt, cu ochii țintiți dupe călugăr și micul Paul, care fără voie înainta și dispăreau împreună pe treptele scărilor, și în curentul trăsnetelor și fulgerilor îngrozitoare din acea noapte.

Patronii rămaseră in cele mai grósnice dureri de la disparațiunea lui Paul.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Micul Paul în casa Călugărului

Cu trei zile în urmă, micul Paul se găsea în locuința călugărului, noul său părinte.

Introdus aci, nu putea avea tot acea fericire de până acum, simțindu-se departe de aceia ce'i iubea, de aceia ce îl legănase pe brațele lor.

De și călugărul putea a'i procura ori-ce ar fi dorit el, ca distracție, dar dorul de scumpii lui părinți îl tortura veșnic. In tot momentul vedeai pe fața lui zugrăvită cea mai profundă tristeță, totul pentru el era negru, totd'auna trist și cugetător. Călugărul din parte-i își depunea toate silințele a-l face să mai piardă din cugetări, dar totul era zadarnic.

Intr'una din zile, călugărul îi zise lui Paul: iubitul meu copil, pentru

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

ce tot d'auna te văd trist și cugetător, ce oare!... nu poți găsi și la intimul tău părinte prin a cărui putere te-ai născut, tot acele distracții ce ai avut până acum? Fii sigur copile că voi fi eu în stare a 'ți da ori-ce fericire ai dori tu, numai schimbăți ideile deșarte de care te hrănești, căci nici odată bine nu'ți va aduce, ci din contră rău, căci vĕdĕndu-te tot ast-fel voi fi capabil a te pedepsi cum nu te aștepți, credĕnd că cu aceastea îl va schimba din ideile lui.

Drept alt respuns din partea micului Paul la amenințările și promiterile călugărului, respunse ferm și hotărât:

Cinstite părinte! poți face din mine ce voești!... poți a mĕ tortura în modul cel mai cumplit!.. nu pot șterge așa ușor din memoria mea pe acei ce până acum îngrijiră de mine cu atâta dragoste, și cari prin dispariținea mea sunt sigur că am brăsdat în figurile și inima lor jalea și disperarea!... O maximă zice: „De cât slugă turcilor și rob cadânelor, mai bine masă peș-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

tilor şi bucate racilor".—Pentru mine este mai uşor a primi ori-ce torturi, fie ele cât de îngrozitoare, de cât să fiu departe, departe de ce am iubit!.. Şi lacrăme şiroae începură a'i curge din ochii săi. Dacă am a'ţi aduce vre-un serviciu aci, repetă el, te rog spunem!... iar dacă nu libereazâ-mĕ şi arătăm calea spre scumpii mei părinţi.

Atunci călugărul indignat în suflet cu un ton prefăcut îi zise: După cât vĕd aci la mine totul îţi face rĕu!... dorul te consumă!... Ei bine, dacă voeşti să afli ce serviciu îmi poţi aduce, îţi voi spune, şi dacă vei împlini acest serviciu te voi libera.

La cuvêntul „te voi libera", micul Paul tresări de bucurie.

Şi iată ce:

Ia aminte cu multă băgare de sémă cuvintele ce'ţi voi spune.

In acest conţinut este o Monastire unde servesc numai cu, şi la care până acum pe tine nu te-am dus acolo. In mijlocul acestei monastiri este un monument de marmoră, prea frumos lucrat, care

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

nimeni altul nu 'l poate deschide, de cât prin puterea ştiinţei mele de care dispun, şi numai la timp; vom merge împreună acolo, intrând în Monastire, nu vom mai putea vorbi nimic, prin puterea secretelor mele voi face a se deschide acel monument, şi acolo nu poate intra nimeni altul de cât numai acela ce tot prin puterea mea s'au născut, şi care încă nu a împlinit etatea de 20 ani, tu care încă nu ai împlinit acea etate, când vei vedea că s'a deschis, te vei lăsa pe o scară ce te va conduce până jos, la capul scărei de jos să observi cu multă atenţiune că este resuflătoarea unei suterane, unde parcurge un râuleţ, vei pune deasupra ei o blană, ce 'ţi voi da eu vei trece dincolo şi vei vedea un zid. La înălţimea de un metru, de la pământ vei da de o ferestruc, in acea ferestruc vei găsi o **Cutie** mică de **aur**, vei lua-o şi vei trece puntea iarăşi înapoi şi vei eşi afară. Dacă însă te vei abate din direcţiunea în care te îndreptai şi dacă văzând şi alte lucruri acolo, care sigur te va face să le ad-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

miri, de vei pune mâna pe ele, înapoi nu te vei mai întoarce. Repet încă o dată, să bagi bine de seamă și să nu faci alt-fel.

Micul Paul promise că va face totul dupe povața sa.

A doua-zi în zori, călugărul pregăti blana, deșteptă pe Paul, amintindu-i din nou cele zise seara, apoi se puseră pe drum. Ajunși acolo, călugărul puse o chee în broască și ușa se deschise, avansând mai departe în monastire, zăreste biestematul monument.

La câte-va cuvinte rostite încet de călugăr, capacul monumentului se deschise, parcă o mână puternică l'ar fi ridicat.

Făcu semn lui Paul, arătându i să pogoare scara.—Micul Paul luă blana și se căbora.

Ajuns la capătul cel de jos al scărei întinse blana peste acea resuflatoare a suteranei și trecu dincolo.—Privirea lui fu isbită de o lumină colosală.

Atras către acésta, (spre nenorocirea lui) nu 'și putea astâmpăra curiosita-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

tea cugetând cum dintr'o piramidă de pietre să reflecte așa lumină colosală, încetul cu încetul se apropie de ele, și văḑênd că nu dau nici o căldură din reflecțiunea lor, 'și luă curagiul a pune mâna pe câte una și a le admira. In acel moment 'i vine ideia a lua una din ele spre a o duce călugărului, creḑênd că cu aceasta 'i va face surprisă, și va fi liberat fără opunere.

Dar nenorocire!!

Cum puse în sân blestemata piatră, o detunătură înfiorătoare se auzi. Capacul de deasupra monumentului se închise.

Călugărul care palpita și aștepta cu nerăbdare, văḑênd aceasta, esclamă cu furie.

Ah! Blestemat copil! Prin nesocotința ta 'ți-ai perdut capul, și dacă vei mai avea fericirea să scapi de aci, din ghiarele mele nu vei scăpa. Te voi urmări prin tot locul. Și mormăind cele din urmă cuvinte dispăru.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Torturele lui Paul în Mormânt

Micul Paul pentru un moment crezu că din negligența călugărului capacul căzuse, și urcă repede scara, forță în sus capacul, dar în zadar era închis de veci, începu să strige din resputeri, dar nimeni nu'l auzea.

Ce să fac Dzeule!! esclamă el cu durere, și începu a plânge amar și zicênd:

Ah! blestemat călugăr! acestea ți a fost tendințele și scopul tĕu infernal, a mĕ răpi din sânul maici mele și a mĕ închide de veci în acest mormânt!... Fii sigur blestemat călugăr că de va fi posibil să scap de aci voi fi capabil a mĕ rĕsbuna.

Sdrobit de durere, pătruns de oboseală, se rezimă de scară și căzu în cugetări.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Ar fi rămas pentru tot-d'auna acolo dacă apa ce se strecura pe sub suterană nu l'ar fi atras.

De o dată tresări și plin de mâhnire zise:

Ah!... D-zeul meu!... ce am greșit eu oare, să sufer aceste îngrozitoare torturi!... să fiu pradă mizeriei și fómei.

Ah maica mea! roagăte și tu astăzi pentru scăparea micului tău Paul! roagă și tu pe inaltul Creator pentru scăparea lui! și se coborâ la vale din locul în care ședea, fixă cu atențiune suterana care se vedea boltită și care părea că putea trece ori-cine dacă nu l'ar fi impedicat apa ce se strecura la vale.

Se retrase din locul în care ședea și 'și forma ideia cum ar putea scăpa din acest blestemat mormânt. Ideia 'i veni repede ca fie-cărui om' ce cade pradă miseriei și disperărei, voi să lase blana în jos ca pe ea să plutéscă în cotro îl va duce soarta. Dar fatalitate! îi trebuia o sfoară pe care avea nevoe să se lase, și el începu să caute, dar în zadar că nu putu găsi.

Fu și mai groaznic torturat de di-

Muzeul Digital al Românului Român
revistatransilvania.ro/mdrr

ferite cugetări. Rămase până târziu noaptea în acest blestemat mormânt. Disperat de foame și sete, se tot sbuciuma și căuta să găsească o sfoară spre a putea să se lase la vale. Ideia însă i se lumină, se descinse de brâul care 'i acoperea mijlocul și legă un capăt al blănei lăsând-o în jos și cel l'alt capăt îl legă de scară și voi a se lăsa în jos. In aceste momente 'și aduse aminte că uitase ceva.

„Pentru ce blestematul călugăr mĕ aduse aci esclamă el. A! cutia! și ca un cerete se repezi către zid, și deschidênd acea ferestruie găsește cutia, o ia, o pune în sân lângă piatra ce deja o poseda, apoi, cu pași grăbiți se apropie de resuflătoarea suteranei, și disperat zise: Haide râule misterios! îmi dau viața cu plăcere ție, de cât să rămân aci înmormântat!... mai bine pradă peștilor! .. de cât mort de foame în această vizuină.

Cu o mână se agață de scară și cea-l'altă de brâu, și se coborâ la vale, se agață bine de blană care o balansa cu repeziciune apa. O desleagă și

Muzeul Digital al Românului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

închidênd ochii 'şi dete drumu.

Spaima ce 'l coprinsese cugetând că va fi înghiţit de valuri, îl făcusă cadă în nesimţire.

Când se trezi din amorţeala în care căduse, se vede în faţa unei insule.

Cam de o dată credu că se află tot sub suterană, dar, era amăgit, căci blana pe care plutise ajutată de valuri 'l aduse aci.

Sdrobit de oboseală, ameţit de apă, voi să se ridice, dar nu fu posibil, hainele dupe el se udase şi i se părea că corpul 'i atârnă o greutate colosală, şi voia să mai aştepte puţin a se mai svânta, dar teama că vre-un vânt să nu l sufle din acest loc, îl făcu să se forţeze şi sări pe uscat.

Privi în dreapta şi în stânga şi nu zărea nici o casă în apropiere spre a putea să ceară un mic ajutor; ci zărea numai cer, pământ şi apă.

Ce să fac D-zeule! esclamă el, unde pot merge acum!... cine 'mi poate arăta calea către părinţii mei!... numai tu creatorule poţi face această minune.

Se simţea foarte obosit. — Hainele

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

udate de apă, 'i apăsa corpul cu putere—şi'l făcu a se lăsa pe iarbă cugetând a se mai usca puţin, şi apoi a porni în cotro 'l va duce soarta.

Influenţa soarelui, torturat de foame şi obosit de cugetări, micul Paul adormi.

In depărtare se zărea cineva venind. — Incetul cu încetul se apropia de locul unde Paul se afla. — Era un sèrman care purta în spinare două donițe atârnate de o cobiliță, care venea de la distanţa de 30 chilometri pentru a lua apă sarată din mare spre a face mămăligă copiilor sĕi.

Ajuns aci nu putu a'şi astmâpăra mirarea când vĕdu în acest loc pustiu o fiinţă întinsă pe iarbă şi în aşa hal, udată de apă.—Pentru un moment cugetă el, că este vre-un nenorocit ce se înecase în mare, şi puterea valurilor îl aruncase afară. — Se apropie de el, voind a observa de este mort sau viu, şi cine este el, şi voi a'i pune mâna pe braţ — micul Paul se deşteptă puţin şi aşteptă să vadă daca acesta nu este vre-un rĕu-voitor.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

D-zeule! esclamă el, acesta nu este un mort. — A! ce tânar curăţel, ce figură plăcută are, ce nenorocire o fi dat peste el.

Micul Paul văţând că acesta era un om semplu şi nu avea de ce se teme, cugetă că nu e corect să şcadă în aşa poziţie ori-cine ar fi el şi se ridică în sus.

Bună ziua tinere, zise acel om, ce întâmplare te-a făcut să cazi prin aceste locuri pustii.

Micul Paul aproape sfârşit de fóme respunse:

Imi făcuşi întrebare domnul meu, ce întâmplare m'a făcut să mĕ aflu pe aci, — se gândi puţin să spună adevĕrul sau nu.—Este de observat că de multe ori, minciuna este salvatóre şi poţi usa de ea acolo unde trebue a nu 'ţi compromite situaţia, şi unde vei crede că nu vei fi descoperit, căci de mii de ori ea este cea mai compromiţătóre, căci de vei minţi unde nu trebue, va să zică că eşti un om care nu te nutreşti de alt-ceva de cât de minciuni,—şi micul Paul găsi aci lo-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

cul a nu spune adevĕrata causă care l'a adus aci şi zise:

Află că ne-am îmbarcat pe o corabie 12 comercianţi din ţinutul Chinei spre a cumpăra şi vinde pe la porturile mĕrei mărfuri. Nu apucarăm să plutim ca 10 chilometri de uscat, şi un vânt puternic veni peste noi, marea se agită, cataretele corabii se rupseră şi rĕmaserăm la capriciul valurilor a ne conduce unde soarta va voi Toţi rĕmaserăm înmărmuriţi de spaimă şi groază, însă tot mai există în pepturile noastre cugetul curat şi speranţa în creator, că prin puterea sa va mai înceta acea groasnică furtună, dar în zadar, că valurile se unflau cu furie din ce în ce mai uriaşe, şi ca un fulger ne repedi corabia de o stâncă şi o sfărîmă în bucăţi, toţi cei l'alţi companioni ai mei se înccară, eu din întâmplare mĕ agăţai în disperarea mea de această scândură ce o vedi aci, şi plutii prin valurile furtunoase ale mărei, şi când furtuna se mai potoli, ajunsei aci. Şi sdrobit de oboseală, torturat de foame, cugetam, în cotro să

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

pot apuca spre e cere un ajutor, şi în cugetarea mea mĕ coprinse somnul.

Omul ce venise asculta cu atenţiune cuvintele lui Paul, şi compătimindu-l îi zise:

Ascultă tinere.—Eu sunt om foarte sĕrac, am acasă 11 copii, cu mine 12 şi cu femeia 13. Ei bine! de voeşti, haindo cu mine şi vom fi la număr 14, vom munci împreună pe unde vom putea şi vom mânca toţi câte o bucătură mai puţin şi îţi vom da şi ţie să mănânci, căci suferinţele tale mĕ făcură să sufer mai mult de cât tine şi, de primeşti propunerea mea, haide cu mine.

Dupe cum vedem, tot în sĕracul ce indură miseria, găsim respectul şi umanitatea.

Micul Paul nu stătu un minut la îndoială şi plecară împreună.

Dupe un drum destul de obositor pentru Paul, ajunseră acasă şi ştiind că foamea 'l tortură îi întinse masa.

Femeia acestuia curioasă de vede-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

rea lui Paul, întrebă pe bărbatul său, cine este acest băiat şi ce te-a făcut să 'l aduci aci. — Bărbatul îi povesti tot ce ştia despue Paul, adăogând că 'l va opri pentru tot-d'auna în casa lor.

Femeia acestuia puţin cam indignată, zise bărbatului său:

Bine omule! tu nu vedi că ai aci 11 fiinţe nenorocite, cărora nu le poţi asigura nici un viitor şi nicii măcar existenţa zilnică, de multe ori nu o au; pentru ce dar mai cauţi a nenoroci şi pe această fiinţă care se vede nobilă şi plină de viitor.

De şi aceasta voia să continue cu dojena, dar bărbatul o întrerupse zicêndu-i: Taci femeie! Tu nu cunoşti ce este omenirea, tu nu te gândeşti că omului 'i e dat pe acest pământ, din cât puterile îi permit, se ajute pe cel în suferinţe, care poate este lipsit de fóme şi de sete.

Când întâlneşti o fiinţă aşa de nenorocită ca aceasta, ne dându i ajutor, va să zică că eşti cel mai ne uman

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

om care nu ai în vinele şi cugetările tale un pic de sânge uman, care să te înduioşnscă să asculţi durerile sale. va să zică că eşti omul havar şi disprețuit de societatea cu caracterul uman şi nobil.

Ei bine, dar toţi aceşti 11 copii cari 'i iubesc, şi cari sunt fără nici o picătură de noroc, vor mânca câte o bucătură mai puţin şi îi vor da şi acestei fiinţe a'şi alina foamea,—şi sigur sunt că daca resplata nu o vom găsi pe acest pământ, creatorul va îngriji de noi în cer.

Micul Paul, de şi înţelesese nemulţumirea aceştia, dar se pretăcu că nu băgase de seamă, şi le mulţumi cu mult respect de ospitalitatea ce 'i dete.

Dupe câte-va zile de şedere aci, şi indurând miseria cu care nu era obişnuit, mâncând numai mămăligă, cugeta în sine-şi cum ar putea să scape de această miserie, în acelaş timp se poată resplăti şi pe bine-făcătorul său.

Un zâmbet se ivi pe buzela lui

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Privirea lui în acea zi luase expresiunea veseliei.

Bine-făcătorul său lipsea de acasă în acea zi.

Seara când se întoarse, spre mirarea lui, găsi pe Paul foarte vesel şi cu drag se apropie de el zicèndu-i:

Nu'ţi poţi face idee dragul meu cât sânt de mândru, văḑându-te astă séră mai vesel ca tot-d'auna.

Bine-făcătorul meu, respunse Paul. Ceia-ce mĕ face vesel, este: se vede că creatorul ce îngrijeşte de toată suflarea nu voeşte a ne lăsa mult în suferinţă.—Astă-zi eşind puţin din casă voind a mĕ preumbla, când D-zeu 'mi scoase în cale această piatră, vĕḑând-o cugetai că vom mai pute înlăturaîntru cât-va mizeria—şi arătând piatra ce o poseda de sub suteranĕ, o dete bine-făcătorului său.

Acesta luând piatra 'i mulţumi cu recunoştinţă şi zise: mâine de dimineaţă mĕ voi duce cu ea la oraş spre a o vinde, şi ce voi prinde pe ea,

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

când mĕ voi întoarce ţi le voi da ţie spre a'ţi face ce ai nevoe.

In zori de zi se sculă şi porni către oraş, ajuns aci visită mai multe stabilimente, în scop de a vedea o piatră ca a sa, spre a se convinge de preţ, — neştiind cum a o vinde pe a sa. — Căutarea 'i fu zadarnică, că ce căuta nu fu posibil a găsi. In fine visită şi o mare giuvaergerie ce aparţinea curţi imperiale, şi observând tot ce poseda acel atelier, voi să plece.

Antreprenorul acestui stabiliment observând că acest om tot căuta şi nu ştia ce, 'i făcu întrebare zicându-i: D-le te rog spune ce cauţi şi nu găseşti.

In adevĕr D-le că nu găsesc ceiace caut.

Antreprenorul se cam indignă de acest cuvânt, compromiţător stabilimentul sĕu, şi 'i respunse cu ton aspru, ce spui D-le că nu găseşti aci la mine, când atelierul este cel mai bogat în diamante şi briliante.

D-le, respunse muşteriu, trebue să

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

înțelegi că o piatră ca aceasta eu nu vĕd aci. Si puind mâna în busunar îi întinse piatra.

Acesta văḑênd-o se mișcă puțin, și îi zise: în adevăr d-nul meu, nu am o asemenea piatră, și te rog a'mi spune de voești a o vinde.

Acesta respunse: pentru aceasta am venit d-le a o vinde. Și începură tocmeala.

Antreprenorul 'i oferi o sumă de 5 sute de mii lei. — Acesta creḑând că 'i spune glume, căci el credea că va căpata câți-va lei, se indignă și supărat 'i respunse: Te rog d-le nu face glume cu mine că nu am venit aci să stau cu d-ta de glume, avênd a mai îndeplini și alte afaceri.

Antreprenorul creḑênd că nu se mulțumește pe suma oferită, și constatând că piatra valora cât nu-și putea da seama, îi oferi 2 milioane. Acesta vĕḑênd că antreprenorul nu glumește, luă o espresiune cam nehotărâtoare și zise: haide pentru că ții așa de mult a o avea mĕ învoesc.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Antreprenorul mulțumit că 'l făcuse a ceda, îi numără suma promisă. — Acesta luând banii mulțumi și plecă.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Bine-făcătorul lui Paul devenit fericit

Ajuns acasă și întâlnind în uşe pe micul Paul, care aştepta cu nerăbdare —nu putea găsi espresiuni puternice a'i mulţumi cu recunoştinţă. — Luându-l de mână întrară în casă şi povesti micului Paul şi femei sale totul, dându-i micului Paul banii ce luase.

Micul Paul cu un gest nobil respinse banii ce i se dedea şi zise către bine-făcătorul său: Aceştia vi se cuvine vouă scumpii mei, ca resplată faptelor voastre, iar nu mie, eu mĕ mulţumesc a vĕ vedea pe voi şi copii voştri fericiţi, ca să mĕ pot mândri şi eu de fericirea voastră, şi se retrase în camera sa.

Bine-făcătorul său vĕdând că Paul are un caracter aşa de uman şi nobil, cu admiră către femeia sa zicând: Vedi

Muzeul Digital al Românilor
revistatransilvania.ro/mdr

femee, tu erai mâhnită de venirea acestui luceafăr al fericirei noastre aci. De aceia zic, fie omul bogat sau sărac, nici o dată să nu uite pe cei căzuți în suferințe.

Bine-făcătorul lui Paul spre a nu fi observat de vecini că are bani, întreprinse un mic comerciu cu păsări, mai pe urmă cu animale, și așa mai departe. Construi apoi un palat de o rară frumusețe. Separă pe micul Paul de cei l'alți copii ai săi, puindu i la dispoziție un salon bine mobilat, servitori, servitoare etc.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Micul Paul în noul Palat

Micul Paul fu introdus în noua sa locuință. Aci căpătă toate mulțumirile.

Intr'una din zile pe când se simțea puțin mai fericit, 'i veni în minte că el poseda o cutie, pentru care fusese expus morței, și care de când o poseda nu avusese nici o dată curiositatea a cunoaște ce mister sau alt-ceva conține, pentru care blestematul călugăr ținea a o poseda.

Se duse și o luă din locul în care o ascunsese și puind-o pe masă nu putea a'și astâmpăra curiositatea, zicându-și: Ce blestemat călugăr, pentru un nimic ca acesta voi el a-mi pricinui atâtea suferințe—neștiind însă ce conținea secretul acelei cutii și se hotără a o deschide.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Se făcuse noapte.

Cerul era noros și mii de fulgere și trăsnete acoperea orizontul.

Micul Paul plin de spaimă cugeta: D-zeule! timpul acesta misterios îmi amintește acea fatală noapte în care fui sustras din sânul scumpilor mei părinți.

Nu cum-va prin deschiderea acestei cutii ce blestematul cătugăr mĕ espuse morței, îmi voi pricinui un rĕu și mai mare ca acela? Nu cum-va această cutie va conține niscai-va lucruri cari mĕ va face să sufer și mai mult în viitor ca până acum.

Afară ploaia curgea cu furie.

Micul Paul cugeta ce să facă. In fine zise el, știu positiv că curiositatea este cea mai bună lumină pentru muritor, dar de multe ori cea mai desastruasă.

In aceste cugetări se apropie de masă, puse mâna pe resoltul *cutiei* și îndată se deschise.

Furtuna dispăru, nori se sparseră,

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

cerul era senin şi mii de stele îl acoperea.

Micul Paul cu degetul pe buze rămase uimit de ce văduse în cutie şi nu putu a se stăpâni, a nu esclama: Ce nebun călugăr, pentru aceste fleacuri ce vĕd aci, voi el să contribue cu viaţa mea. Ce voia el să facă cu ea oare? căci eu nu-i pot da nici o importanţă? — şi isbindu-se de tóte cugetările nu şi putea da seama la ce'i putea servi.

Ce era în această cutie?

12 Lumânări de ceară albă!

Fie-care lumânare, purta legată câte o panglică roşie de mijlocul ei.

A! ce fără minte sunt zise el zâmbind; cum să nu'i servească, ştiu că mai toţi clericii sunt cei mai havari şi poate o fi avênd însuşirea a nu se mai topi nici o dată aceste lumânări şi ca să scape de cheltuială, sigur că avea nevoe de aşa ceva.

Aşa dar voi înlocui eu pe călugăr şi voi fi scutit de a mai cumpăra când va trebui, de va fi astfel cum cuget

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

eu,—şi se hotărâ a aprinde una din ele, spre a vedea adevĕrul.

Luă un chibrit dupe masă şi dete foc la una din ele.

Ce nenorocire! ce mister!

Un ţipăt înfiorător se auzi şi micul Paul căḑu jos pe covoare ca trăsnit de groază, şi în căzătura sa dete cu mâna peste lumânarea ce fusese aprinsă şi se stinse.

Servitorii cari erau în odae auḑind acest sgomot care se auzi în odaia stăpânului lor, se grăbi a intra.

Uşa se deschise cu repeziciune.

Micul Paul şedea încă întins pe covoare ca trăsnit.

Ce tablou îngrozitor, ce nenorocire, esclamă servitorii.

Surprinşi, începură a alerga să dea de veste bine-făcătorului sĕu spre a aduce un doctor.

Bine-făcătorul sĕu aproape fără resuflare, alergă iute cu doctorul.

Ce e! ce e! ce ai micule Paul, esclamă acesta.

Paul care îşi venise în simţire şi

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

şedea pe fotoliu cugetând şi căutând a ascunde, respunse:

Nimic, nimic, bine-făcătorul meu, cugetam la scumpii mei părinţi, şi coprin de o durere neavoasă nu putui a mĕ opri a nu da un semn de esclamaţie cam esagerat, şi în acel moment mĕ simţii coprins de o nervositate, şi îmi perdui simţirea pentru un moment, acum însă numai am nimic.

Dupe puţină conversaţie, aceştia se duseră.

Micul Paul rĕmase singur, ceia-ce şi el dorea.

Se apropie iarăşi de cutie şi cugetă zicând:

Doamne, visat-am eu oare?

I se păruse că odată cu aprinderea lumânărei, apăruse un chip femenin din acea lumânare, care îl provocase a se speria în aşa mod îngrozitor.

Curiositatea i se aprinse şi mai tare; nu se putea stăpâni a rĕmâne mulţumit numai cu aceasta.

Ori-ce va fi, esclamă el, de va fi

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

să mor, sigur că din această causă va fi scris de soarta mea a mĕ sfârşi, ori cu ce preţ zic, voi aprinde din nou lumânarea, însă voi şti acum să mĕ apăr, şi daca nu voi rĕuşi singur voi chema ajutor.

Puse mâna pe un resort şi clopoţelul sună,—servitoarea intră.

Ascultă Mario, zise Paul, adu aci un cuţit ce 'l ai mai mare pe la bucătărie şi care tae mai bine, voesc să fác ceva.

Servitoarea surprinsă,—poate voia a se sinucide, —îi zise: ce vei face cu el inalte stăpâne?

Aceasta nu e treba ta, dute iute.

Servitoarea grăbi a aduce cuţitul, şi la un semn al lui Paul se retrase. Ea se opri la uşe a observa prin cheia ei ce va face stăpânul sĕu.

Cu cuţitul în mână se apropie de masa pe care şedea cutia.

Fie ori-cine va fi el, de va cugeta a'mi face vre-un rĕu îl voi omorâ cu acest cuţit, zise micul Paul.

Intr'o mână ţinea cuţitul şi cu cea-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

l'altă luă un chibrit a da din nou foc acelei lumânări.

Dădu foc şi se trase doi paşi înapoi spre a se putea apăra.

Odata cu aprinderea lumânărei apăru acelaşi chip ce 'l vĕduse şi mai nainte.

Era o frumoasă *juna* cam în etate de 16 ani prea frumos costumată şi de o frumuseţe rară.

Paul voi să se repează cu cuţitul, creḑênd că aceasta voeşte a avansa spre el a'l apuca, dar se stăpâni un minut, vĕḑênd că tânăra femee ţinea în delicatele sale mânuşiţe o mulţime de monede de aur, şi care depuindule pe masă lângă cutie, se retrase în mijlocul salonului, salutând într'un mod respectos pe Paul.

Paul se încurcă, nu ştia ce să crézĕ, şi fără să ştie ce face, mulţumi jenat.

Servitoarea vĕḑênd prin cheia uşei o a doua fiinţă, deschise uşa şi intră.

Prin corentul ce făcu cu deschiderea uşei, flacăra lumânărei avansă şi la cele-l'alte şi se aprinse una câte

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

una, din care apărură încă 11 ființe tot așa de gingașe ca cea dintâi, și fie-care puse pe masă acelea'și mónede, și se retraseră înapoi lângă cea dintâi.

Micul Paul cel mai fericit

Paul rămase cu totul uimit de frumusețea acestora și nu știa ce să crédă, rămase cu totul încurcat în fața acestora, cu peptul săltând, privea cu nesațiu la ele.

Ce fericire!! ..

Nu rămase așa mult căci de odată un sunet de voci se auzi.

Ființele ce apăruseră începură a cânta cele mai frumoase și plăcute cântece. Vocele lor nu putea a le întrece nici cel mai renumit instrument din lume.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Paul se aşează pe un fotoliu şi ascultă cu multă băgare de seamă şi plăcere, şi îşi zice în sineşi. — Vai D-zeule, ce fericit sunt, acum vĕd eu ce a dorit călugărul.

Tinerile fiinţe cântau mereu, ora înainta din ce în ce.

Era ora 2 noaptea, cerul era senin şi mii de stele îl acopereau, şi parcă chiar ele priveau cu plăcere la acele drăgălaşe şi armonioase fiinţe.

Micului Paul i se făcuse somn.

Pentru un moment îi lipsea curagiul a le zice să se ducă, credĕnd că prin dispariţiunea lor va lua şi monedele ce le lăsase pe masă.

(Dupe cât se vede, tot banu este mai scump ca toate fericirile în lume).

Dar mai târziu îşi adună toate forţele şi cu un surâs plăcut se adresă către acele fiinţe zicêndu le:

Gingaşele mele fiinţe!... vĕ mulţumesc din suflet de plăcerea ce 'mi făcurăţi, care aţi redeşteptat în mine cele mai plăcute suveniri, până in aceste momente nu am mai simţit

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

încă o asemenea plăcere, care să mĕ facă a rĕmâne atât de uimit şi cu peptul bătênd de melodiele îngereşti ce intonarăţi, — dar dupe cât vedeţi, multa plăcere ce mi-aţi inspirat m'a făcut să vĕ ţin până la această oră, care din suflet vĕ rog a mĕ scuza, şi încetaţi de a mai cânta, şi puteţi a vĕ duce spre a vĕ odihni.—In acelaşi timp vĕ rog a nu mĕ părăsi pentru tot-d'auna.

Atunci o voce se auḑi zicênd:

Această voce era a celei dintâi, care apăruse când Paul aprinse lumânarea.

Inalte stăpâne, zise ia:

Fiţi prea sigur că nici odată nu ne vom mai despărţi de tine, afară numai dacă întâmplarea va face ca prin forţă sau altele, să cădem în alte mâini, tu de astăzi înainte eşti iubitul nostru, stăpân căci espunerea ta pentru noi a fost prea mare, şi te-ai riscat chiar cu viaţa ta, a ne poseda şi a ne scăpa din acel mormânt unde căzusem de veci, şi care numai avusesem ferici-

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII DIN CLUJ
Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

cirea a vedea omenirea de secoli; de aceia datoare suntem a te urmări și iubi din tot sufletul nostru și la porunca ta vom fi tot-d'auna gata a te servi, și vei cunoaște că nu putem a ne depărta de aci până nu vei stinge lumânările, și de aci înainte ori de câte ori ne vei chema prin aprinderea lumânărilor vom fi gata cu cel mai profund respect a vĕ servi.

Zicênd acestea se retrase înapoi lângă cele-l'alte.

Micul Paul rĕmase și mai încurcat în situația sa, și voia și nu voia a se depărta; dar, cugeta el, tot ce este prea mult nu este folositor, ci mai plăcut și bun este, mai rar, căci plăcerea devine mai simțitoare.

Incetul cu încetul abia se putea apropia de plăcuta cutie ce adusese atâta fericire pentru el, stinse lumânările și ființele dispăru.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Micul Paul de două ori fericit

Rămase cu mâinele pe colţul mesei şi parcă regretând de dispariţiunea lor. — Insă de o dată tresări. — A!!.. zise el!... Aceste monede de aur fiinţele gingaşe nu le-au luat cu ele.—Ce să fie oare?

Voi să se apropie a pune mâna pe ele, dar se opri un moment cugetând: dacă acestea nu va fi monede solide, şi va fi ceva care mĕ va face să sufer, atunci ce mĕ voi face?

—Stătu un moment în cugetare.

A!!... zise el, de vreme ce aceste fiinţe au fost aşa de apropiate cu mine de sigur că nu îmi voesc rĕul, mai cu seamă că m'a numit iubitul lor stăpân. Dar, de multe ori fiinţele ce par apropiate şi linguşitóre, au tendinţe rele care contribue prin a'ţi face rĕu, a te dis-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

truge chiar din mijlocul societăţei, orbite de pasiune sau gelosie.

Dar, fie ori-ce ar fi, curiositarea mĕ face să vĕd daca aceste fiinţe îmi voesc rĕul sau nu, daca va fi aşa apoi sub picioarele mele voi sdrobi acéstă cutie.

Se apropie de monede şi le pipăi cu multă băgare de seamă; care nu fu mirarea sa când constată că acele monede erau piese a un galben, fiecare, le numără una câte una, şi dădu suma de 360 galbeni.

A!... ziso el, de aci înainte nu voi mai putea suferi nici moral nici material, căci voi avea tot-d'auna şi de câte ori voi avea nevoe a aprinde lumînările şi va apare drăgălaşele fiinţe, câte 360 galbeni, aşa că voi putea fi cel mai bogat şi mai fericit, de astă-zi înainte, din aceşti bani voi da jumătate săracilor şi restul îl voi opri eu, de astă-zi înainte săracul care geme sub povara mizeriei cum fusei eu o dinioară, nu va mai suferi mult.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Luă banii dupe acea masă şi îi puse într'un scrin elegant.

A doua-zi, obosit de somn, dormi cam târziu.—Pe la ora 11 i se aduse dejunu,—dejună şi ordonă să pue cai la caretă şi plecă în oraş. — Se preumblă în dreapta în stânga şi zări la marginea oraşului o căsuţă aproape ruinată.

Ordonă visitiului să oprească în faţa acelei căsuţe.

Trăsura se opri dupe comanda stăpânului său.

Voi a se da jos, însă fu întâmpinat de două fiinţe foarte drăgălaşe, cam în etate de 15—16 ani, dar foarte rău îmbrăcate, care se întreceau sa alerge mai iute înaintea sa şi să întrebe cu ce doreşte al servi.

Micul Paul stătu un moment privind la ele şi răspunse :

Nu voesc de la voi nimic drăgălaşe copiliţe, dar doresc să ştiu cine este stăpânul acestor case şi cum se numeşte el, în acest timp micul Paul observă că aceste fiinţe sufereau prea

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

mult căci costumele dupe ele erau foarte murdare şi rupte, dar figurile lor părea a arăta espresiunea nobleţei.

Al domnule, respunseră amândouă de o dată; daca ai dorinţa să afli— de şi suntem foarte sĕrmâne şi nu avem aşa mobilă în casă a vĕ pofti, dar vĕ rugăm poftiţi aci în a noastră grădiniţă, unde avem o laviţă şi frumoasă iarbă, şi veţi cunoaşte imediat totul.

Paul nu se împotrivi şi urmă pe acele copile, care îl conduseră în o grădiniţă cu totul plăcută.

Şezu jos pe laviţa arătată, şi cu un ton blajin întrebă pe una din ele zicênd: ascultă copilă.— Nu aveţi părinţi?

Aceasta rĕspunse cu un ton umilit.

O domnule, părintele nostru care era un brav soldat, şi avea gradul de polcovnic, a făcut mai multe rĕsboae şi a eşit victorios, şi în urmă când îi era viaţa mai liniştită o boală îndelungată l'au răpit din braţele noastre.

Ce putuse agonisi în viaţa sa, aproape s'a cheltuit cu înmormêntarea

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

şi boala sa. De la dispariţiunea sa sunt 10 ani. De atunci şi până în present nu am mai pututără agonisi nici un venit, şi îndurăm miseria cea mai crâncenă, hrăuindu-ne cu ce dă Dumnezeu.

Atunci Paul pătruns de compătimire întrebă: Ei bine dar mamă nu aveţi?

Lacrămi şiroae începură a curge din ochii acelor fiinţe, şi cu un ton aproape stins, abia puturà a respunde.

Veţi cunóaşte domnule, că avem şi mamă, dar vai!! ea sermana este şi mai nenorocită ca noi.

Şi de ce? întrebà Paul mirat.

Pentru că de la dispariţiunea tatălui nostru care ne'a lasat lipsite de tot, îndurând cea mai crâncenă mizerie, şi care nu era obişnuită cu ea, la un an dupe moartea sa, a căḑut la o boală care nici doctorii nici babele nu o poate cunoaşte, şi nici un leac nu poate exista pentru ea, - şi sunt nouă ani de când veghem în jurul ei, fără ai putea da vre-un ajutor, de

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

aceia nu am avut curagiul a vĕ pofti în ca:ă, spre a nu vĕ face o rea improsie.

Micul Paul care dorea a cunoaşte totul, ceru să 'l introducă în casă, de şi acestea se opuseră, dar el insistă prin cuvinte delicate, şi le puse în poziţie a'l introduce.

Ce durere!... ce nenorocire!... ce rea impresie! vedeai, colea un scaun cu totul ruinat şi impropriu a servi, dincolo o măsuţă asemenea ruinată, pe care şedea fel de fel de sticluţe, cu diferite medicamente. Cam în fundul camerei era un pat de anin, aproape mâncat de cari. In pat se vedea o fiinţă palidă a cărei figură părea că aparţinuse unui caracter nobil.

Paul se apropie de ia, şi cu un ton compătimitor se adresă către dânsa zicêndu-i: doamna mea! ce aveţi? de ce suferiţi?

Spre mirarea lui, aceasta nu putu a scoate un cuvênt ci din când în când făcea câte un semn din mâini

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

parcă arĕtând către copilele sale, că ĭacă are ceva de vorbit, să se adreseze către ele.

Atunci Paul înţelese că nu poate vorbi cu ea, şi că boala ce o consuma este durerea ce suferă, văḑând copilele sale în aşa mizerie.

Micul Paul pătrans, puse mâna în buzunar şi scoase o pungă în care era acei bani ce lăsase fiinţele din cutie, şi o întinse către cea mai mare din aceste două copile şi zise:

Vedeţi sermane copile, aci aveţi ceva monede cu care vĕ puteţi alina întru cât-va suferinţa voastră, şi puteţi da un ajutor maici voastre, care pătrunsă de durere, vĕḑându-vĕ pe voi nenorocite, suferă în aşa dureri îngrozitoare.

Aceatea primi banii cu mult respect şi mulţumi lui Dumnezeu că trimise acest înger al binelui în ajutorul lor.

Micul Paul salută şi plecă.

Bine-făcătorul sĕu care şedea în bal-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

conul de sus al palatului său, cum îl zări se grăbi a'i eși înainte luându-l în brațe din trăsură, și cu expresiuni foarte dulci, întrebându-l:

Unde ai zăbovit atât scumpul meu copil?

Micul Paul respunse cu un surâs plăcut pe buze. A! scumpul meu, am fost puțin prin oraș și de aci când veném am mai stat puțin la aer, admirând plantele și cele l'alte ale naturei.

Paul ascunse a nu spune bine-facerile sele.

In seara aceia urmă iarăși a aprinde lumânările, din care apăru tot acele ființe și cari lăsară pe masă tot atâtea monede de aur, și se retraseră în mijlocul salonului intonând cele mai melodioase și plăcute cântece care făcură pe micul Paul să rămână foarte încântat și mulțumit în suflet.

Era miezul nopței. Cerul era senin și parcă și el privea cu nesațiu la fericirea lui Paul. El se apropie cu regret de lumânări a le stinse, dar

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

parcă ceva îl oprea, avea dorința a nu se mai deslipi nici odată de acele ființe drăgălașe și mult melodióse.

Stinse lumânările și se culcă.

Adoua-zi se sculă de dimineață ca de obicei și porunci să pue cai la trăsură și porni iarăși la acele ființe nenorocite.

Ajuns aci nu perdu mult timp, de cât că scoase din buzunar și acei bani ce îi lăsase ființele drăgălașe, și dându-i celei dintâi care venise la trăsură, îi zise: sărmană copilă!... cu acești bani și cu cei l'alți veți putea trăi de aci înainte fără să suferiți, căutați a găsi niște bărbați demni de voi spre a vĕ lua în căsătorie, și sigur sunt că veți trăi foarte liniștite, îngrijind în acelaș timp și de nenorocita voastră mamă, căci de astă-zi înainte eu nu mai pot veni pe aci, temându-mĕ să nu dau loc de vorbă vecinilor ce vĕ înconjor.

Aceasta luă suma ce i se dete și nu putu a opri lacrămile din ochi

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

şi curge auzind că de astă-zi înainte sunt părăsite de acel ce a făcut aşa mare bine pentru ele, — mulţumi cu cea mai vie recunoştinţă si se trase înapoi.

Trăsura porni către locuinţa sa.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Micul Paul plecă din casa bine-făcătorului său

Dupe ședere de 3 ani în casa bine-făcătorului său (dupe cum îl numea el), atât în suferiuță cât și în fericire. Micului Paul i se redeschise din nou acele torturi arzătoare ce sdrobise așa de mult peptul său.

Această tortură, era dorul!... dorul pentru scumpii săi părinți.

De multe ori se cerca a pierde din memoria sa acest lucru, dar nu era cu putință, căci din zi în zi durerea sa creștea și mai vie.

Intr'una din zile, nemai putându-și stăpâni durerea, chemă pe bine-făcătorul său și femeia acestuia și le puse durerea de care suferea, adăogând că el de și spusese în momentele când îl găsise pe malul mărei, că fusese feciorul unui comerciant din China,

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

dar acesta le spusese, fiind că nu găsea un alt argument mai puternic de a fi compătimit, şi că altă întâmplare mult mai curioasă l'a făcut să plutească pe acea scândură şi a fi scos de valuri la ţĕrmul mĕrei, unde fu sose găsit.

Micul Paul nu ascunse nimic.

Spuse tot adevĕrul, din ce familie aparţinea şi cum ajunse aci, afară numai că ascunse a spune secretul *cutiei*, şi că acea piatră dupe a cărui urme se înavuţise el, era din acea suterană, adăogând cu rugăciune, ca mâine în zori de zi să i se pregătéscă totul pentru voiaj, şi dacă va mai voi Dumnezeu, mĕ voi mai întoarce din când în când a vĕ mai vedea.

Aceştia îşi depuseră cu multă durere toate silinţele a'l mai opri, dar nu fu posibil.

In ziua următoare încă din noapte cerul era întunecos şi nori cei mai înfiorători îl acoperea, licărituri de fulgere îngrozitoare vedeai eşind din ei, mii de tunete se auzea şi la fie-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

care 10 minute câte un trăsnet înfiorător.

Micul Paul care era încă în pat, observând acest trist spectacol al naturei, iarăşi îşi aminti acea blestemată noapte, când fusese sustras de infernalul călugăr din sânul părinţilor săi. Cugetările lui se isbeau de fel de fel de idei.

Sigur zise el, că în călătoria ce voi face voi mai suferi ceva. Dar, fie că aş trece prin ori-ce primejdii, dorul ce mĕ consumă nu 'mi dă pace un minut, cu risicul chiar de a contribui cu viaţa mea, trebue să întâlnesc pe sempii mei părinţi.

La orele 7 diminicaţa se pregătise totul.—Cerul se seninase, tunetile şi fulgerile încetaseră.

Bine-făcătorul sĕu îi puse la dispoziţie bani, servitori, trăsura şi tot necesarul trebuitor în timpurile acelea, când nu exista căi ferate ca astă-zi.

Micul Paul însă refusă totul spuind că nu are nevoe de nimic, ci numai de

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

trăsură a'l conduce până la oraș, și de aci se poate întórce trăsura înapoi.

In zadar îșĭ depuseră aceștia silințele a'l face să ia ceva cu sine, căci nu fu posibil.

Atunci Paul chemă pe toți copii bine-făcătorului său, și se sărutară, luându-și ziua bună, bine-făcătorul și cu femeia sa îl urmară până în oraș, de aci se îmbrățișară și se despărțiră.

Micul Paul tocmi o trăsură cu ziua unde va voi el să meargă în timp de o lună de zile, și porni pe drum.

Dupe o călătorie de 7 zile ajunseră într'un oraș foarte mult populat și care părea a fi capitală. — Și în adevĕr că nu se înșelașe că era așa.— Trase la cel dintâi hotel ce întâlnise, puse caii la grajd, dejună și apoi porni prin oraș a'l visita.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Micul Paul căḑut victima suferinţelor şi mizerii

Spre nenorocirea lui, zări la feréstra unui palat o domnişoară prea gingaşe şi prea frumoasă, a cărui fereastră era alături cu fereastra unui hotel mare, cel mai renumit din acel oraş.

Din momentul în care vĕḑu acea fiinţă, inima lui începu să bată cu furie.—Amorul se înfipse în plămânii sĕi cu atâta putere în cât nu se putea stăpâni.

Ce să fie Dumnezeule accasta? zise el! Suferinţa ce simt nu am avut-o până în momentul de faţă. Acea fiinţă mi-a sdrobit peptul, şi stătu ca un tâmpit a o privi şi mai mult.

Aceasta observând că cine-va o priveşte de jos, se retrase înăpoi.

Micul Paul regretă de dispariţiunea

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

ei. De aci plecă înapoi la hotelul în care era instalat, şi chemă pe antreprenor, cerând a-i face socoteala de tot ce consumase în acea zi, antreprenorul aduse socoteala,—achită şi plecă; — drept la acel renumit hotel unde vĕduse pe gingaşa fată. Intră în năuntru şi se interesă daca camera ce era alături cu fereastra palatului este liberă şi poate a o închiria.

Antreprenorul curios de această întrebare, îl fixă de sus până jos, şi îi respunse cu un ton cam sarcastic şi batjocoritor. Camera ce întrebaşi domnul meu, vei cunoaste că mai totd'auna este liberă, căci în acea cameră nu intră ori şi ce pasager, ci este conservată numai pentru oameni mari şi cu titluri renumite, cari vin în acest oraş în afacere cu Regele nostru, sau alte afaceri importante, căci acea cameră nu se poate plăti de fitecine, a-io pune la dispoziţie.

Micul Paul cam indignat respunse antreprenorului.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Domnule, eu nu te întreb cine vine, şi cine visitează acea cameră! ci te întreb de voeşti a o închiria cu luna sau cu ziua, ce costă, dacă se poate a mi-o închiria mie.

Acesta nu ştia ce se'i respunză, căci îl observa de sus până jos, şi şi zicea:—un om de rând ca acesta nu se poate să plătească acea cameră;—şi adresându-se către Paul zise:

Veţi cunoaşte domnule, că acea cameră costă câte 5 galbeni pe zi, şi dacă voiţi a o lua, veţi respunde banii înainte pe 10 zile.

Paul observă că aceasta îl nesocoteşte şi scoase din busunar un portofoliu şi numără 50 galbeni pe masa antreprenorului şi ceru camera.

Acesta când vĕdu lucind acele monede rĕmase cam încurcat in faţa lui Paul şi nu ştiu cum să mulţumească, şi cu respect să'l servească.

Micul Paul fu introdus in acea cameră şi din când in când îşi arunca privirea sa lucitoare către fereastra unde zărise pe scumpa sufletului său.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Insă totul era in zadarcăci ia nu se ivi.

In seara acea el dete drumu ferestrelor şi se aşează lână masă, scoase cutia ce veşnic o purta la sânul său, puse mâna pe resort, cutia se deschise, aprinse lumânările din care apărură aceleaşi drăgălaşe fiinţe, lăsară fie-care po masă aceleaşi monede ca de obiceiu, şi se retraseră in mijlocul camerei şi incepură iarăşi a cânta.

Micul Paul se aşează pe un fotoliu şi asculta cu mult nesaţiu dulcele melodii.

De şi aceste fiinţe îl amuza în destul, îăsă cugetarea lui era aiurea, căci din când in când îşi arunca privirea către fereastra acealia dupe care mult suferea, privirea lui fu zadarnica, că ia nu se mai ivea.

Era aproape disperat.—Sângele incepuse a i se revolta, in disperarea sa, ar fi voit se strige, ar fi voit se zică, arătăte scumpă fiinţă! căci peptumi bate cu multă turie, şi braţumi te doresce cu multă ardoare.

Se vede că sgomotul ce produsese fiinţele din cutie, atrase pe aceasta

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

către partea acia de unde venea dulce melodie. Când Paul ridică din nou privirea către fereastră, zări pe tênăra finţă care părea că ascultă cu multă plăcere, vocele ce se auzeau in camera hotelului. — peptul său incepu a bate şi mai cu furie şi nu se putu opri a nu exalama, Ah! fiinţă dulce! tu care ai săpat o rană atât de adâncă in suferindul meu pept, tu care incă nu cunosci durerea aceluia ce mult te adoră, te rog lasămă cel puţin să te privesc mai mult dacă nu pot avea fericirea a mă bucura de alt drept.

Aceste cuvinte fu lansate cu putere, in cât tânăra fiinţă auzise aproape tot şi se prefăcu că nu inţelesese.

—Dar, dupe cum cu toţi cunoascem, acest lucru muritorul nu'l poate trece aşea lesne cu vedere, amorul este basa fericiri.

Tânăra fiinţă nu romase in nepăsare mult, căci din ce 'şi amintea dureroasele cuvinte ale lui Paul, peptul său, fără voe incepea a bate.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Micul Paul sdrobit, nu putu face un pas din locul unde sedea.

Până târziu noptea se auzi acele dulci melodii în camera vecină, care făcură pe Paul se adoarmă în cugetarea: O scumpa mea iubită, dacă ai avea şi tu tot această bătae în pept, dacă tu ai avea spiritul a pătrunde în inima mea. O! scumpe angel, ai veni lângă peptul meu ami alina crâncena durere ce mă sdrobesce, şi în aceste cugetări el adormi.

— Era mediul nopţi, pendula sună ora 2— Micul Paul tresări, şi nu putu găsi cuvinte puternice a se scuza către fiinţele ce serviseră atâtea ore. Se apropie de cutie şi stinse luminările.

Se făcuse ziuă. Tânăra fiinţă ce fusese mult atrasă de fiinţele ce intonau acele dulci cântece apăru iarăşi la fereastră, însă de astă dată, cu o idee infernală.— A!.. 'şi zise ia— mă voi preface că 'i doresc amiciţia, şi din partei nu mă indoesc că o va primi

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

căci cunosc în destul de bine decadența bărbaților în fața sexului frumos. Și cu aceasta sunt sigură că'i voi putea sustrage cu ușurință acea misterioasă cutie— cu multă istețime puse imediat în practică ideia sa, dar, se întâmplă cu totul alt-fel.

Micul Paul când o zări la fereastră, peptul începu ai bate cu furie, mintea ise perdu, și fără se știe ce face, 'i dete un salut— tânăra ființă, primi salutul, și cu un zâmbet prefăcut pronunță câte va cuvinte.

A! bună dimineața domnule, ce faceți? sigur că trebue se fiți mult fericit că vocele mult melodioase ce se aud eșind din camera d-voatră, au puterea se atragă pe or ce muritor.

Micul Paul la ausul voccie sale, remase foarte încurcat și nu putu pentru un moment a da nici un cuvât.

Tânăra ființă cu o ochiadă fulgerătoare observă aceasta, și se grăbi a zice:

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

A! domnule, pentru ce nu respundeți, nu cum-va prin cuvintele mele v'am produs vre-un rău?

Micul Paul își adună toate forțele și cu un zâmbet plăcut respunse:

A! nu scumpă domnișoară, nu 'mia produs nici un rău dulcele d-tale cuvinte, ci din contră bine, dar dupe cum cunoasceți, pentru prima oară aud gingașele d-tale cuvinte, și ori-care muritor fie cât de obișnuit el cu secsul frumos, nu poate imediat da aceleași vibrațiuni ca cum lear da secsului masculin, mai cu seamă când inima-i palpită cu multă furie dupe vre-o ființă ca d-voastră, și care poate a avut multă dorință a'i comunica dorul și bătaia inimiei sale, și când surprins de această ființă este întrebat de ceva, sigur că trebuia să rămân pentru un moment timid.

Tânăra ființă la auzul acestor cuvinte, cugetă un minut.

A! dupe cum constat, el mă iubește!!... așa să fie oare? Și culoarea

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

feței sale se schimbă, inima-i drăgălase începu a bate cu furie.—Si voi să ascundă aceasta, dar nu era posibil.

Micul Paul observă și tăcu.

Când drăgălașa copilă voi să mai scoată câte-va cuvinte ai vorbi lui Paul, ușa camerei sale se deschise.—Guvernanta intră și o invită la dejun.

Ambii dispărură din locurile unde ședeau.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Tortura în cugetare a tinerei fiinţe

In tot cursul mesei fiinţa drăgălaşe era într'o cugetare.

Ei bine, îşi zise ea în sine: el e drăgălaş, mĕ iubeşte, am putut constata foarte bine, dar ce să fac! Ah Dumnezeule!! ce pot să fac, cĕci părinţii mei nu ar putea consimţii nici odată la aceasta. Şi apoi, când ei nu ar consimţi, voi rĕmâne lipsită de el, şi de acela scumpă cutie, ce conţine aşa frumoase suveniri.—Dar voi căuta să fiu tare înaintea sa, îl voi face să creadă că şi eu îl iubesc cu acelaşi voluptate de care suferă el, până când va veni timpul să pot pune mâna pe acea scumpă suvenire...

Părinţii sĕi observă această cugetare a ficei lor, şi cam îngrijaţi o întrebă:

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Scumpă copilă? Ce este această cugetare? Ce gravitate te munceşte, de eşti aşa de tăcută astă-zi ca nici odată.

Tânăra fiinţă căută să ascundă acest mister, şi cu un zâmbet plăcut pe buze respunse:

A! scumpii mei părinţi! imaginaţiunea D-voastră vĕ înşală, eu nu sunt nici de cum cugetătoare, dar pentru un moment negăsind nici un subiect de vorbă am căutat să tac.

Părinţii sĕi rămaseră mulţumiţi cu aceasta şi nu căută să meargă mai departe cu întrebarea.

Micul Paul din parte-i suferea şi mai mult, căci se întreba. Ah! Dumnezeul meu! am visat eu oare!! sau ea cu adevĕrat mĕ iubeşte.—A! de sigur că mĕ iubeşte, căci daca acésta nu o nutrea în delicatul sĕu pept, sigur că nu 'mi dedea acele plăcute cuvinte.

Se făcuse noapte, şi ca de obicei el aprinse lumânările şi apăruseră fiinţele drăgălaşe şi îşi esercitară până târziu funcţiunea lor.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

In zori de zi, Micul Paul apăru la fereastră, în zadar aşteptă el, căci tânăra fiinţă nu se mai zări, căci părinţi ei o reţinu prin conversaţie.

Plin de durere dupe multă aşteptare se hotărâ a mai eşi puţin prin oraş a mai pierde din cugetările ce'l tortura groaznic.

Îşi mai aruncă încă odată privirea către fereastra tinerei fiinţei, dar în zadar că nu se mai ivea.

Sdrobit de durere porni scările la vale eşi în stradă, se aruncă într'o trăsură şi porni către oraş.

Mergea şi nu ştia unde, cugetarea sa se isbea de fel de fel de idei.— De o dată culoarea feţei lui deveni palidă, o tremurătură nervoasă îi sgudui corpul şi cu vocea aproape stinsă strigă, întoarce birjar la locul în care te-am găsit.

De şi birjarul, voind să îndatoreze, mâna ca un fulger, însă lui i se părea că merge prea încet, — şi striga mână mai iute birjar!!...

Pieptul îi bătea cu furie, mintea 'i

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

era rătăcită. — Ce se petrecea în cugetarea lui. — Durere!... căci în orbirea amorului său uitase fereastra camerei deschisă şi scumpa lui cutie pe masă.

Birjarul opri în faţa hotelului, plăti şi urcă scările cu repeziciune.—Deschise uşa şi ca un erete aruncă privirea pe masă, — dar vai!!!... rămase ca trăsnit pe pragul uşei,—căci mult scumpa lui cutie dispăruse.

Se trânti ca un disperat pe un fotoliu şi rămase în cugetări.

Cine să fie acel mişel? cugetă el. Nu poate fi din servitorii hotelului căci am găsit uşa tot în starea în care am lăsat-o. — A!!... de sigur că ea.— Vai Dumnezeule!!... ce mă voi face eu!... lipsit de tot ce am avut mai scump pe acest pământ.—De sigur că de astă-zi înainte voi cădea iarăşi în acele torturi îngrozitoare ale miserii.

Ah!!... Blestemat călugăr. Tu eşti fiinţa ticăloasă care ai contribuit a'mi pricinui atâtea suferinţe.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

De o dată se năpusti ca un disperat către fereastra tinerei fiinţe, dupe care oftase în ţadar, spre a cere cu furie satisfacţie pentru cele ce suferea, dar se opri cugetând: A!... ce fac? de voi contribui cu vre-o insultă la adresa ei, care sigur sunt că ea este autoarea acestui furt.— Ea este mare!... este regină!... va ordona imediat a mĕ băga în vre-o suterană alături cu gusganii ca pe un mişel, şi atunci vai!! durerea va fi şi mai mare.—Dar voi căuta să sufer în tăcere şi mĕ voi mulţumi cu atât. Póte va veni timpul, în care să fiu resplătit de suferinţa mea.

Vedeţi iubiţi cetitori.—Este de remarcat că negligenţa este cea mai mare nenorocire pentru muritor. De aceia recomand fie-căruia a fi cu multă băgare de seamă în toate pasurile sale, fie la comerţ, fie la maritaj fie la amor, căci negligenţa este cea mai mistuitoare boală a binelui comun.

Se rezemă de un fotoliu, puse mâna pe resortul ce era situat în perete şi clopoţelul sună.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Un mic sgomot se auzi la uşe.

Intră, zise el.

Era antreprenorul hotelului care se se întâmplase să fie pe sus, şi se grăbi cel dintâi al servi.

Ce aţi poruncit, zise el.

Micul Paul cam încurcat respunse: a! d-ta eşti d-le antreprenor? A! da d-le!... da ce sunteţi aşa palid, ori suferiţi de ceva?

A!... da d-le, respunse Paul, am o durere care nu ştiu cine în lume ar putea-o vindeca.

Antreprenorul care era un om havar şi mult interesant dupe material, numai aşteptă ca Paul să fincască şi întrerupându-l, zise: cu ce voiţi a vĕ servi d-nul meu, căci nu pot pierde mult timp aci.

Paul respunse: serviciul ce vĕ cer este a'mi face socoteala, căci de astă-zi înainte nu voi mai locui această cameră.

Voiţi o alta ? respunse el.

A! nu d-le, mĕ voi duce din acest oraş.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Antreprenorul cam mâhnit că pierde un aşa bun client, plecă cam agale a aduce socoteala.—Nu trecu mult, el se reîntoarse.

Micul Paul plăti totul şi părăsi hotelul cu puţini bani ce'i mai rămăsese.

Eşi în stradă şi 'şi îndreptă paşii către marginea oraşului.

Se făcuse noapte.

Tot rătăcind din stradă în stradă, se opri în faţa unui han, ce era afară din oraş. Dete bună vremea şi se interesă dacă acel hangiu are dormitóre şi dacă poate fi găsduit în această seară acolo.

Hangiul care avea nevoe de muşterii îl pofti cu multă plăcere.—Micul Paul rămase aici.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Sustragerea cutiei de tânăra fată și minunele ei

Când micul Paul în orbirea pasiunei sale părăsise camera, tânăra regină se ivi la fereastră în scop de a întâlni pe Paul spre a mai schimba câte-va cuvinte. Dar privind pe fereastră, nu putu a'și astâmpăra mirarea când vĕdu că Paul lipsea. Atunci îi veni iarăși în cugetare ideia sa infernală, și profită de această frumósă ocasie, chemând imediat 2 servitori la care le ordonă a se introduce pe fereastră și a lua cutia dupe masa ce era situată în mijlocul camerei.

Servii la ordinul reginei se supuse orbește și în cea mai mare iuțeală intră în cameră și luă cutia ce o arătase stăpâna lor.

Când regina fu în stăpânirea aces-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

tei cutii, bucuria ei era din cele mai mari și ordonă imediat a se închide pentru tot-d'auna acea fereastră, unde până acum trăgea câte o ochiadă pe strade, temându-se ca nu cum-va Paul în disperarea lui să nu contribue cu ceva rău, când va mai vedea-o în acel loc.

Dupe cum vedem, iubiți cetitori, când cineva cade victimă jafului și miseriei, lașul trădător, tot în suferind comptează, că este lașul și chiar cel mai de jos, aruncă asupra lui disprețul, căci juna regină ce până odinioară aproape era alături cu ideia lui, aproape inspira aceleași sentimente. Dupe ce Paul fu jefuit, urmă a arunca asupra lui cel mai amar dispreț.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Imaginea tinerei Regine

Trecu timp de la sustragerea cutiei tânăra regină ascunse a nu mai spune nici părinților săi acésta, și avea dorința a se bucura de acea fericire când va veni timpul, dar ca orice hoț ordinar se ferea să nu fie vědută de cine-va spre a se vorbi pe ici și colea, și urmă a ascunde cutia timp de un an.

Intr'una din zile ne mai putând a'și stăpâni răbdarea, și cugetând că Paul poate a părăsit acel oraș, se hotărâ a pune în funcțiune misterioasa cutie.—O luă din locul unde o ascunsese și se așeză pe o dormeză fórte elegantă și trase lângă dânsa o măsuță lucrată numai în fildeș, și puse acea cutie pe masă și voi a o des-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

chide. Când!... de o dată îşi aduse aminte zicênd: A! ce fac? daca eu voi aprinde lumânările, sigur că va face sgomot, şi atunci când părinţii mei vor auzi aceasta, cari sunt în necunoştinţă de causă vor crede cine ştie ce. Dar voi face alt ceva. — Inchise cutia şi o puse la locul ei.

A doua-zi trimese guvernanta să invite în camera sa pe părinţi, avênd a le comunica ceva important.

Regele şi regina se supusera şi veniră imediat în salonul ficei lor.

Aceasta se grăbi a le oferi câte un fotoliu şi cu un zâmbet plăcut pe buze se adresă către părinţii ei zicênd:

Scumpii mei părinţi! ceia ce m'a făcut să vĕ invit în camera mea, ceia ce era de datorie să viu eu, este a vĕ cere un mic lucru.

Şi care rĕspunseră părinţii cu zâmbetul cel mai plăcut.

Iată ce, respunse faţa.—Am marea dorinţă să daţi un bal în numele şi patronagiul meu, să invitaţi la acest

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

bal toate celebrităţile oraşului, căci vĕ voi arăta o minune ne mai vĕdută de nimeni până acum, care vĕ face cea mai mare onoare şi veţi fi cei mai fericiţi văḑênd-o.

Regele şi regina în curiositatea lor se grăbiră a ruga pe fica lor a le comunica şi lor ceia ce voia să arate dar nu fu posibil.

In dimineaţa zilei viitoare, regele dădu ordine ca peste 10 zile să se pregătească un bal splendid, se făcu invitaţii şi în seara balului saloanele regale gemea de lume. Dupe ora 12 noaptea se pregăti un prânz foarte elegant. — Când tot personagiul îşi ocupară locurile, servii se întreceau să aducă cele mai plăcute mâncări şi băuturi.

Era ora 3 noaptea, rândunelele începură a împăna orisontul, lumina zilei începuse să apare.

Tânăra regină într'un costum elegant apăru în salon cu cutia misterioasă într'o mană şi în cea l'altă cu o făclie mare de ceară curată.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Se apropie de masă în mijlocul salonului, şi cu un zâmbet plăcut pe buse se adresă către meseni, cam ast-fel:

Iubiţii mei boeri şi doamne! încântată de onoarea ce mi-aţi făcut, că la chemarea mea vaţi asociat cu toţii a veni aci, prin care mi-aţi probat că sunt fiinţa agreată de voi, şi care veţi fi gata la ori-ce primejdii a mĕ sprijini.—Incântată de aceasta, am marea dorinţă a vĕ arăta astă-seară o minune, ne mai vădută de voi până acum şi care cred că vĕ face multă plăcere.

Zicênd aceste cuvinte, puse cutia pe masă, apăsă pe resoltul ei şi se deschise. – In neştiinţa ei, ne avênd cunoştinţă de causă cum să le aprinză, le luă pe toate de la locul lor, le făcu un munuchi şi le dete foc.

Ce nenorocire!! ce desastru!!

In loc de a apare fiinţele drăgălaşe apăru 12 **Câini mari negri** şi ca lupii cei flămânzi se năpustiră asupra me-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

senilor, începând a'i întinde pe care de unde 'i apuca, lăsa pe unul rănit lua pe altul.—Se produse o învălmășală foarte mare.

Toți țipau și se repezeau unul în brațele altuia, și câinii nu'i slăbea de loc. Lumânările căḑu dupe masă, de multă isbitură ce producea acești prin fuga și spaima lor; și regele care fusese apucat de câini și sbuciumându-se a scăpa se împedică de un scaun și căḑu cu spatele peste acele lumânări, cari imediat se stinse, și în acel moment dispăru și animalele, ce produsese atâta rău.

Toți fugiră cari încotro văḑură cu ochii, alții rămaseră întinși pe scândurile salonului, fiind grav răniți, și toți blestemară acea nefastă și mult periculoasă noapte, și scoteau murmură de durere că își vor resbuna pe tânăra regină de murdara ei purtare. Regele însă caută mai nainte a'i da pedeapsa meritată.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Resplata furtului, Paul ferice

Din acest moment, regele pătruns de durere şi ruşine, ordonă ca nemernica lui fiică se fie pusă la închisórea cea mai mizerabilă şi întunecoasă din jurul palatului său, si să i se dea ca mâncare, la fie-care două zile, câte un sfert de pâine uscată şi mucedă şi o litră de apă, şi cine va îndrăsni să calce acest ordin se va pedepsi cu moartea.

La ordinul regelui doi temniceri veniră să ridice pe tânăra regină, care se sbuciuma în cele mai crâncene dureri. Uşa camerei sale se deschise cu multă repeziciune şi o voce cam răguşită pronunţă aceste cuvinte.

Măria ta, avem ordin de la regele părintele d-voastră a vă aresta în cea

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

mai adâncă suterană şi fără multă opunere, te rugăm să ne urmezi

La auzul acestor greoae cuvinte tânăra regină se înfioră groasnic şi se opuse din resputeri la cererea lor, strigând cu lacrămi în ochi că nu e vinovată. Aceştia îngroziţi de ordinul serios al regelui nu voi să ţie compt de durerile tinerei regine, şi puse mâna pe dânsa şi o forţă a'i urma, fu aruncată de aceşti gâzi în cea mai adâncă suterană, alături cu guzganii cei mai înfiorători.

„Cunoască cetitorul că toată fapta fie bună, fie rea îşi are resplata sa".

Suferinţa tinerei regine fu foarte mare, şi nu perdea un minut a nu se gândi la Paul şi ai blestema, dar parcă cine-va îi şoptea, eşti infernală de acuzi pe acel ce din suflet te-a iubit.

Regele în mânia sa, chemă a douazi dupe ce o introduse în închisoare pe fica sa şi îi ordonă să spue de unde a posedat acea blestemată cutie şi cine este proprietarul ei, căci de 'l voi descoperi, cu cea mai aspră moarte 'l

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

voi pedepsi.—Tânăra regină nu se opuse la porunca tatălui său și îi comunică totul, cum acum un an un tânăr foarte elegant și foarte drăguț fuse instalat în alăturatul hotel și cum văduse adevărata minune la el, și că încântată de acele dulci melodii, a avut dorința să aibă în stăpânirea sa acea cutie și că a profitat de ocasie în lipsa sa, de a sustras-o din cameră. Dar se vede că cutia a avut alt secret care eu nu l'am cunoscut bine, și din acest punct de vedere produsese acel rău, dar facultatea ei este cu totul alt-fel.

Regele aproape nu ținu compt de spusele ei și ca un tigru ordonă să o ducă iarăși la închisoare.

In acea noapte regele fu torturat de fel de fel de cugetări. — Cum se făcu ziuă ordonă să cheme pe hotelier vecinul său spre a'l cerceta dacă este adevărat că acum un an avusese un așa pasager.

Un mic sgomot se auzi la ușe.

Intră respunse regele neliniștit.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Hotelierul intră și făcu un salut foarte respectat și șezu pe un fotoliu ce 'l arătase regele.

Cu ce pot a vĕ servi prea înălțate doamne?

D-le hotelier, te-am chemat aci, a'mi spune dacă acum un an ai avut un pasager aci alături de camera copilei mele, cine era el, cum se numea și dacă știi unde se află acum. Te rog a'mi spune adevĕrat.

Atunci hotelierul care știa ce se petrecuse, respunse: Da Majestate. Am avut un pasager care îmi plătea pe fie-care zi 5 galbeni, și care părea că este din o familie nobilă și se chema Paul. Cât a stat la mine în hotel nu am putut constata că venea cine-va la el și când se întâmpla a trece eu seara pe sus, din când în când auzeam niște melodii de cântece care nu m'a făcut tocmai să regret banii ce 'i primeam, dar numai acele dulci melodii ce se auzea acolo.

Imi aduc bine aminte că în una din zile mĕ chemă sus și îmi ceru

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/md/r

socoteala și am observat pe fața lui o paliditate mormântală, ceia ce m'a făcut să cred că el suferea greu de ceva și imediat 'mi-am luat curagiul a'l întreba, și la întrebarea mea mi-a răspuns că suferă de o durere care nu o mai poate vindeca nimeni.

De la plecarea lui este aproape un an, și unde se află acum nu pot ști.

Regele la spusele otelierului se cam mișcă puțin. Din ce în ce începu a se convinge că acea cutie avea un mister cu totul alt-fel.

Intr'una din zile regele ședea fórte mâhnit și muncit în cugetări că cum ar putea el să descopere pe Paul. Un mic sgomot se auzi la ușe.--Intră răspunse regele, servitorul anunță că un tânăr ordinar îmbrăcat are dorința a vorbi cu măria voastră.

Regele respunse: spunei să intre.

Servul se grăbi a introduce pe acel ce dorea să vorbească cu regele. Ușa se deschise din nou.

Era!!... Era micul Paul care căduse în mare mizerie, și auḑind de cele

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

petrecute la Palat se grăbi a veni să desminţă — Făcu un salut cu mult respect regelui şi se opri aproape de uşe.

Ce voeşti de la mine tinere respunse regele.

Paul în disperarea lui răspunse: A!... Măria ta! Voesc moartea, sau salvarea posiţiei mele ce am perdut-o de este un an.

Ce moarte, ce salvare îngână regele. Fiţi liniştiţi măria voastră că veţi afla imediat totul. — Insă vă rog respectos a'mi acorda mai întâi voia de a vorbi şi spune totul, şi a'mi promite că mă veţi asculta până voi fini şi atunci veţi alege de merit moartea sau salvarea posiţii mele.

Regele care nu ştia despre ce voeşte a spune, tremura de furie că nu fineşte mai repede şi îi spuse cu un ton cam forte, eşti liber, poţi vorbi, şi âţi promit că te voi asculta.

Atunci Paul tremurând, căţu la picioarele regelui că ştia ce pericol îl aşteaptă, dar gândea el, ori 'mi voi

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

salva posiția să scap iarăși de acéstă miserie, ori voi cădea prădă morței, care este mult mai dulce de cât în așa suferințe lipsit de tot și cu totul aprópe stins zise: Află înălțate rege că eu sunt Paul proprietarul cutiei, care va produs atâta rău.

Regele deveni palid și se înfurie foarte tare și voi a se repezi către el a'l face mii de bucăți, dar de odată se stăpâni căci deduse cuvêntul sĕu de rege că 'l va asculta până ce va fini și zise cam indignat, dacă mai ai ceva de spus vorbește.

Paul se grăbi a rĕspunde.

Dupe cum vedeți viața mea stă în puterea d-voastră și nu m'ași feri câtuși de puțin a vĕ comunica că în adevĕr aceia ce ați vĕdut este secretul cutiei.—Dar mă remușcă conștiința calăsând uitărei acest secret miraculos să se piardă de veci, voi comite o crimă din cele mai oribile, dar pentru ca să cunoașteți totul, vĕ cer voia pentru a face să vĕ bucurați de dreptul și frumusețea acelei cutii, a'mi da

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

timp de 10 zile și a mĕ primi în una din camerile palatului măriei voastre spre siguranță a mĕ avea aci, și dacă nu veți rămâne încîntat de frumusețea ce veți vedea atunci primesc cu plăcere ori-ce moarte cu torturi îngrozitoare.

Regele stătu cugetător și nu știu ce se respunză.

De o dată tresări și cu un ton cam aspru zise: bine tinere, îți acord cererea ce făcuși, însă bagă bine de seamă căci dacă va fi alt-fel de cum spui, atunci cele mai îngrozitoare torturi de moarte le vei suferi tu.

Primesc majestate cu plăcere ori-ce torturi dacă nu va fi ast fel. — Insă vĕ rog a'mi da cutia care sigur sunt că o posedați. Ordonați unui servitor a'mi arăta camera în care trebue să locuesc și la timpul ce vĕ arătai, veți vedea acea misterioasă minune.

Regele ordonă să se aducă acea cutie blestemată (o numi el) să se dea

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

lui Paul și a'l introduce într'o cameră curată, dându-i tot necesarul.

Ordinile se împlini cu sfințenie.

Micul Paul se închină și plecă.

Când se află în stăpânirea scumpei sale cutii, bucuria lui fu una din acelea ce muritorul le capătă foarte rar.

Insă lumânările ce erau puse în cutie cu mare negligență le șterse frumos pe toate și le așeză la locurile lor, și aștepta cu nerăbdare a se ivi mai curând noaptea.

Se făcuse noapte, cerul era senin și totul surâdea în natură.

Micul Paul resemat de un fotoliu, luă cutia din un sertar în care o pusese, și o puse lângă el pe o măsuță. Apăsă de resort și cutia se deschise. Aprinse lumânările una câte una, și în adevăr apărură iarăși acele dulci ființe ce le dorea el, numărară iarăși fiecare câte 30 galbeni pe masă și se retrase în mijlocul salonului, începând a cânta cele mai dulci cântece ca și mai nainte. — Insă spre mirarea lui,

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Paul observă că una din ele nu scotea nici un cuvânt, ci stetea tristă și parcă cu durere privea la cele-l'alte.

Micul Paul se grăbi a'i face întrebare că de ce stă așa tristă, oare suferă de ceva? Aceasta nu respunse nimic, și cea dintâi care se grăbi a respunde fu acea care părea că este regina lor care cu un zâmbet plăcut zise:

O scumpe stăpâne!! Vei cunoaște că de când am fost sustrase de acea sălbatică fiară, care a voit să te nimicească, am suferit lipsa ta ca și în închisoarea din subterană, unde atâta timp am suferit cele mai grele dureri; și în neștiința tinerei regine, smulse toate lumânările de o dată și le dete foc, ceia ce pricinui multă durere nouă, și noi având facultatea a ne transforma și în rele făcătoare, prin știința ce posedăm, am căutat a ne transforma în acei câini și a'i tortura pe toți spre a arăta tinerei regine că nici odată nu este frumos a se bucura ori-ce muri-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

tor de averea altuia, ce a câștigat-o cu multă muncă și sudoare, și din multa sdruncinare din acea séră, scumpa noastră soră a perdut vocea sa.

Micul Paul cu durere făcu întrebarea, dar care este causa principală de a perdut vecea și ce remediu este a o recăpăta?

Nici un remediu în lume nu póte a'i da vocea, zise ea, de cât numai dacă se va găsi **cordonul** ce a fost încinsă lumânarea[1]) care a rămas jos, când noi am fost căḑute dupe masă.

Micul paul promise că va face totul a se găsi și se grăbi a stinge lumânările, care imediat dispăru ființele drăgălașe.

In zori de zi Paul se grăbi a comunică camerierului că voește să vorbească ceva cu regele. acesta comunică regelui și Paul fu chemat.

Paul fu introdus la regele și cu un salut respectos zise regelui: Majestate,

---

[1]) Acel cordon era panglica tricoloră ce era legată de mijlocul lumânărei.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

am venit a vĕ comunica şi ruga un mic lucru.

Şi care rĕspunse regele.

De şi ştiu că pentru un moment vĕ va pricinui oare-care supĕrare însă vĕ rog a mĕ erta că sunt mult nevoit a vĕ comunica. — Şi ce rĕspunse regele din nou.

In nefasta noapte, din multa sbuciumare, sau perdut un mic cordon de la o lumînare, care era în formă de panglică tricoloră şi care de nu se va putea găsi, nu voi putea arăta în tocmai minunea de care trebue să vĕ bucuraţi, ci respectos vĕ rog ordonaţi argaţilor curţei să caute cu amănuntul prin tot locul acel cordon, care este foarte mic, şi vĕ promit că chiar mâine vĕ voi arăta acea minune.

Regele care dorea să sfârşească o dată aceste toate, dete ordine serioase a se căuta prin tot locul spre a se găsi ceia ce Paul spusese.

Căutarea lor nu fu zadarnică căci rĕscolind mai toate colţurile unde ştia că este gunoae, găsi acea panglică şi

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

o duse lui Paul. — Paul mulțumi cu recunoștință de acest serviciu și scutură bine panglica ataşând-o la lumânare. Când se apropie seara aprinse lumânările și iarăși apărură gingaşele ființe, făcând ca tot-d'auna aceleași servicii; de astă-dată însa cu mai mare efect ca rândul trecut, căci tânăra ființă ce suferea până acum își recăpătă vocea.

Paul vĕdĕnd accasta, nu aşteptă se finească timpul de 10 zile, și a douazi comunică regelui că în astă seară este dispus a arăta minunea ce promisese, cu rugăciunea a nu mai tortura pe tânăra regină care suferă nevinovată, și în acelasi timp am dorința a scoate ideia rea din imaginanea celor ce ce uraşte pe tânăra regină.

Veți invita pe toți aceia ce au asitat atunci la cele petrecute să vie astă-seară la palat.

Regele cam de odată nu primi această rugăciune crezĕndu să nu aibă tot acel trist efect ca odinioară, însă

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Paul își depuse toate silințele a'l convinge, promițându-i viața lui că nu va fi dupe cum gândește și că cu totul alt-fel.

Regele aproape convins invită prin servii sèi pe mai mulți boeri a veni astă seară la palat sub cuvânt că vor avea multe afaceri de discutat, adăogând că se vie cu familiele.

Invitații se opuse la prima invitație, amintindu-și de tortura îngrozitoare din acea blestemată noapte, și dupe a doua invitație fură siliți a nu supăra pe regele și se duse. Insă din tot personagiul ce invitase nu veniră de cât aceia ce aparțineau guvernului.

Invitați ce veniseră fură foarte bine primiți.

Regele se silea a'i ține cu fel de conversații.

Pendula sună ora 12.

Când toți se pregătcau să plece, Paul apăru pe ușe într'un costum fórte elegant, făcu un compliment foarte respectos regelui, și adresându-se către cei de față zise:

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Onorabili boeri! astă seară cu permisiunea regelui veți avea fericirea a vĕ arăta ce încă nu ați avut ocasiunea a vedea până acum; și puse pe masă cutia ce o avea la sine.—Boerii cari nu cunoșteau pe Paul îl privi lung și cu sânge rece, și își închipuiau că poate va fi vre-un scamator, care regele avênd dorința a'i amusa, îl chemă aci, dar cum vĕzură cutia, care o cunoștea, imediat își amintiră nefasta seara de tortură, și se grăbiră a lăsa locurile unde ședeau, voind a porni pe ușe, înspăimântați că poate va suferi mai rău ca în trecut.

Regele vĕdênd aceasta, depuse tóte silințele a'i opri, comunicându-le totul, adăugând că dacă se va mai întâmpla rĕul pricinuit Paul va fi sdrobit în cele mai grele torturi.

Cu toate ostenelile regelui a'i calma, boerii se retraseră către ușe, ca la primul pericol să năvălească pe scări.

Micul Paul puse mâna pe resortul

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

cutiei şi se deschise, aprinse prima lumânare şi apăru acea drăgălaşe fiinţă şi se retrase în mijlocul salonului. Atunci Paul se adresă către boeri zicând: vedeţi cinstiţi boeri că nu este tot aşa cum aţi avut nenorocirea a vedea de prima dată şi vĕ rog a vă lua locurile, căci vĕ garantez viaţa mea, că veţi petrece bine, şi începu a aprinde şi cele-l'alte lumânări, de unde eşiră toate acele fiinţe şi urmă a'şi face datoria ca şi până acum, scoţând cele mai plăcute cântece ce ei în adevăr numai auzise până acum.

Regele şi boerii ce până acum se aflau plini de spaimă, nu se puteau sătura de a privi şi admira acele fiinţe,

Atunci regele îmbrăţuşă pe Paul şi îl rugă din inimă a l erta dacă cumva l-a supărat prin purtarea sa şi imediat ordonă servilor se invite pe regină şi pe fica sa ce fusese torturată în modul cel mai cumplit, fără însă a fi vinovată. (E de observat că regele până în astă-seară nu schim-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

base nici un cuvênt cu regina şi fica sa).— Peste 5 minute apăru regina cu fica sa pe uşe, care era scoasă din temniţă abia de 3 zile, şi priveai în figura sa cea mai adâncă durere şi paliditate.

Regele cum le vĕdu apărând pe uşe se aruncă la picioarele lor, cerându-şi ertare de supărarea ce le produsese, şi se grăbi a le oferi cele mai elegante fotoliuri.

Atunci regina şi fica sa adresându-se regelui zise:

Rege! prin nesocotinţa ta ai dat cele mai grele torturi unei mume cu durere şi unei fice care nu era vinovată; aşa dar, dupe cum veţi misterul cutiei a fost cu totul alt-fel. — Ert dar totul; şi se aşeză pe fotoliurile arătate, privind cu mult nesaţiu la fiinţele drăgălaşe.

Tânăra regină care până acum suferise atâta timp acele torturi, când zări pe Paul uită totul şi peptul sĕu începu a bate, âşi reaminti iarăşi prima im-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

presie ce 'i făcuse el. Paul din parte-i nu mai puțin suferea, i se părea că totul se mișcă pentru el, i se părea că brațele scumpei sale îl rechiamă și 'i strigă, vino.

Când pendula din perete sună ora 5 Micul Paul ne mai putându-și stăpâni răbdarea, și ne mai ținând socoteala unde se află, părăsi locul de unde ședea și cu cel mai mare respect se apropie de rege și regină, căzându-le în genuchi la picioarele lor, atunci i se părea că pieptul îi bate, și cu mai mare furie, mintea 'i era aproape rătăcită și aproape fără să știe ce face, zise:

Măria voastră! cum ați avut indulgența la prima mea vedere a nu mă supune morței, vă rog ferbinte a'mi acorda voia a vă comunica și în acest moment ce sdrobitul meu creer îmi dicttează și făcu o pausă.

Vorbește micule Paul, respunse regina cu un zâmbet plăcut, totul îți este admis. (Regina aproape pătrunse

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

în sufletul lui, aproape știa ce dorește Paul).

Atunci micul Paul zise: Este timp de când suferințele mele au fost cele mai crâncene, este timp de când mizeria mi-a obosit forțele și aproape mi-a veștejit fața. Insă bătaia inimei mele nu a încetat un moment dupe ființa ce am iubito și o iubesc cu cea mai vie sinceritate, de multe ori fiind în suferința de când am fost lipsit de această cutie, îmi puneam în memorie de a pierde ideia ce o aveam de a nu mai iubi pe o ființă care mi-a causat atâta rău, însă totul era zadarnic, că din ce voiam a goni aceste gânduri, din atâta pieptul meu începea să bată cu furie, dupe cum bine ați vĕdut că am voit a mĕ arunca în brațele morței chiar prin venirea mea aci, numai și numai să pot scăpa de acele torturi ce mĕ consumau zilnic. Așa dar ființa dupe care am suferit și încă sufer. Dațem voia a v'o numi. Este!... Este scumpa d-voastră fică. Cer cu multă insistență de la măria

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

voastră părinții ei. Cer zic, ca delicatele sale mănușițe a mi le oferi mie pentru eternitate.

Când pronunță aceste din urmă cuvinte, mintea lui se rătăci cu totul, și de nu ar fi venit în ajutorul său tânăra regină, care ca și el suferea, și observase că el perduse puterile, udând cu repezelă batista sa și alinând-o pe fruntea lui, și cu același ton și durere, solicită de la părinții săi același lucru, căděnd în genuche lângă Pau care era aproape rece.

Pentru un moment regele și regina rămân fără a'și putea esprima cele ce gândea; însă nu trecu mult și începu a vorbi urmând ast-fel:

Dacă provedința a făcut ca sentimentele voastre să se unească cu atâta putere, apoi vě rugăm scumpii noștri copii, ridicați-vă, și cu cea mai vie plăcere, primiți bine-cuvântările noastre rugând cerul a vě purta etern pe bine spre a ne servi de consolarea bătrâneților noaste.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Toţi miniştri şi boeri ce erau de faţă, la auzul acestor cuvinte esprimate de rege şi regină, esclamară cu viu entusiasm, Trăiască tânăra pereche! şi in cele mai frumoase impresii, se despărţiră fie-care pe la casele lor.

Adoua zi se respândi vestea despre cele petrecute la palat, toţi simţeau cea mai vie bucurie, şi chiar aceaia ce până acum ura pe tânăra regină.

Intruna din sĕrbătorile cele mai plăcute din Mai, când totul surâdea in natură. In palat se celebra cu cea mai frumoasă pompă căsătoria micului Paul cu tânăra regină.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

MICUL PAUL

CĂDUT

VICTIMĂ CĂLUGĂRULUI

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Omorul din pădure, Paul căzut victima Călugărului

Micul Paul gustă cea mai plăcută fericire în noua sa viață, totul în natură surâdea pentru el, tânăra regină îl iubea cu acea simpatie care astă zi aproape nici o femeie nu o dă soțului său, îi vedeai în tot momentul unul lângă altul ca doi îngerași, unul de altul nu se despărțeau nici un minut, inimele lor băteau în același contact. Insa nu se putu bucura mult timp de această plăcută viață, căci micului Paul i se redeschise din nou acea durere de care suferise atâta timp.— Dorul de scumpii lui părinți.

De multe ori voia să ascunză acésta de scumpa lui regină, dar nu era posibil, căci regina observă că el are

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

oare-şi-care nemulţumire, şi într'una din zile, cu un zâmbet dulce îi făcu întrebarea:

Scumpul meu iubit! este cât-va timp de când citesc în faţa ta o schimbare cu totul alt-fel de cum ai fost până acum. Daca ţii la scumpa-ţi soţioară te rog din suflet spunem ce este causa suferinţei tale ce te consumă zilnic.

Paul căută să ascunză pentru un moment durerea sa, însă nu fu posibil, căci tânăra regină care 'şi forma fel de fel de idei, (cum fac mai tot secsul frumos, astă-zi când bărbatul are suferinţele sale) insistă a-i comunica.

Atunci Paul cu un ton blând se adresă către regină zicênd:

Scumpa mea! pentru că aproape cunoşti că în pieptul meu este o durere îţi voi comunica sincer totul.

Sunt 12 ani de când prin nişte imprejurări foarte misterioase am părăsit dulcele leagăn al copilăriei mele, am lăsat în cele mai crâncene dureri un tată şi o mamă ce m'a veghiat cu cea

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

mai ageră spadă a amorului sincer, timp de 16 ani. De la această etate dupe cât vĕduşi i-am părăsit. Şi din când în când mi se deschide în pieptul meu cea mai adâncă rană şi mĕ consumă zilnic, că nu voi mai avea fericirea a-i mai vedea, şi aceasta mĕ face să sufer aşa de greu.

Află dar, că am contribuit cu fel de fel de mijloace a mai pierde din memorie imaginea lor, acea dulce suvenire a copilăriei mele, dar nu e posibil. — Şi am dorinţa ca în cel mai scurt timp să fac o călătorie către acea parte în ţinutul Chinei, şi daca tu scumpa mea ai această dorinţă a călători împreună, cu mine te rog a mĕ urma.

Chiar şi în acest moment, rĕspunse tânăra regină; sunt gata a te urma.

A doua-zi comunicară regelui şi reginei dorinţa lor, şi aceştia admiseră totul fără impotrivire.—Se dete ordine a se îngriji totul pentru voiaj.

In zori de zi cerul era cam întu-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

necos, o ploae cam torențială începuse să cadă, din când în când câte un fulger aproape înfiorător le turbura liniștea. De o dată se aude un trăsnet înfiorător aproape de ei. Micul Paul tresare ca un disperat.

Privește pe fereastră, dar vai!!! privirea lui se isbi de un spectacol îngrozitor.—I se părea că palatul luase foc din trăsnet.

Nimeni nu știa, nimeni nu era deștept să vei în ajutor.—Micul Paul își aminti iarăși blestemata noapte, când fu sustras de călugăr, dar în cele mai grozave torturi, caută a ascunde aceasta. Și căutând a se convinge dacă în adevĕr arde, eși cu cea mai mare repeziciune eși afară din palat pe când scumpa-i soțioară încă dormea, privi în partea aceia unde o dimióră văduse focul. — Insă nu vĕdu focul, ci soarele care apăruse pe orisont, întinzĕndu-și razele sale pe bolta cerească și reflecta o lumină colosală pe acoperișul palatului, atunci el se liniști și

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

se reîntoarse în palat lângă tânăra regină, care încă dormea liniştită.

Când tânăra regină se deşteptă, totul era gata de voiaj. O trăsură elegantă cu patru cai îi aştepta la scară. Regele şi regina îngrijise cu multă băgare de seamă a nu le lipsi nimic.

Cu toţii pogorâră scările, şi îmbrăţuşându-se se aruncară în trăsură şi porniră pe drum.

Convoiul ce urma dupe trăsură, era compus din 4 călăraşi bine armaţi, vizitiul şi un fecior cari ar fiost în stare să nimicească pe ori-cari le vor fi stat în nainte.

Dupe şeapte zile de călătorie, când erau în apropiere de oraşul Chinci, aveau nevoe de a străbate prin o pădure colosală, toată ziua a opta merseră prin acea pădure, însă nu fu posibil a o fini, când fu pe la mijlocul ei se făcuse noapte şi fură nevoiţi a se opri aci.

Ordonă să pregătească ceva de masă din provisiele ce luaseră cu ei, şi toţi pregătiţi într'o clipă, prânziră şi

Muzeul Digital al Literaturii Române
revistatransilvania.ro/mdlr

dupe puțin timp fură nevoiți a se lăsa în brațele lui morfeu pe iarba cea verde, în cele mai frumoase plăceri. Sentinelele fură deștepte până târziu de miezul nopței.

Era miezul nopței. Vizitiul și feciorul care erau culcați în trăsură și cari încă nu adormiseră, din când în când auzea câte un trosnet cam îngrozitor. Aceasta 'i făcură și mai mult atenți.

Ce nenorocire!... ce desastru!...

Când sentinelele se deșteptă, un lac de sânge văḑu împrejurul lor, Paul și Regina dispăruse. — Disperarea lor fu una din cele mai dureroase, alergară în dreapta și în stânga prin pădure, spre căutarea lor, dar nu fu posibil a'i regăsi.

Ce să facem!!... ce să facem!!... esclamară ei, unde vom merge acum!... dacă ne vom înapoia, regele și regina va zice că i-am omorât noi, și cele mai grele torturi vom suferi. Si se tânguiau amar, întorcându-se la locul desastrului.—Era balta de sânge,

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

La câți-va pași de acel loc spre spaima lor zăriră două cadavre.— Aceste cadavre erau ale visitiului și feciorului, cari fuseră deștepți și săriră în ajutorul stăpânilor. Atunci pătrunși de durere înălțară ochii către cer în cele mai crâncene dureri voind a zice, Vai Dumnezeule!... ce însemnează aceasta? Colegii noștrii aci prăvăliți în sânge și stăpânii nu.

Când ridicară ochii în sus, fură isbiți de un spectacol și mai îngrozitor. — Micul Paul era spânzurat de o ramură a unui copac colosal. Vai! esclamară ei. Ca pisicele cele mai agere se aruncară în copac și deslegară pe Paul care era spânzurat numai de braţe, și care era fără simțire, durerea lor fu și mai torturătoare

Il întinseră pe iarbă și cu durere privea în jurul lui, și lacâme șiroae curgeau din ochii lor.

Vai Dumnezeule! esclamau ei, unde vom pune acest cadavru acum!! .. ce vom face cu el și cele-l'alte două ce stau prăvălite în sânge.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Ce întâmplare ciudată a fost acésta! cine se fie ucigaşii? unde 'i vom putea oare noi găsi? când nu ne poate arăta nimeni un singur cuvênt. Dar! unde este ia, scumpa noastră stăpână? unde-i? de sigur ia este răpită.

Vai Dumnezeule! ce să facem?... unde o vom găsi?

Dar dacă şi ea va fi tot ast-fel nutilată, apoi la ce ne vom mai înprospăta durerea, ce ajutoare 'i putem noi da în aşa cas. Nici unu ah, nici unu.

Blestemul cază asupra voastră tirani mizerabili, ce v'a făcut vouă aceste fiinţe? mai bine torturaţi corpurile noastre în modul ce vĕ convenea, de cât pe ale lor.

Şi în aceste dureri ei se tânguiau lângă Paul.

Un ţipăt sfâşietor de odată răsună: Torturămă! sdrobeştimă! iam tot! numai lasă-mi scumpa-mi soţioară tiran nelegiuit.

Ce se petrecea?

Micul Paul care nu era mort ci

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

numai leşinat în delirul său de tortură, pentru un moment deşteptându-se din nesimţirea în care căduse, crezu că cel din faţa lui este tot nelegiuita fiinţă ce 'l torturase noaptea.

Sentinelile cari priveau cu durere la el, pe de o parte inimile lor se umplură de bucurie văzându-l cu resuflare, pe de alta, se apropiară de el şi cu inimele sfâşiate, esclamară: A! scumpe stăpâne, nu suntem noi răi voitori, spunene te rugăm, cine sunt mizerabilii, căci vom da imediat viaţa noastră a te sala.

Micul Paul pătruns de suferinţă abia putu zice: Mizerabilul!... Omorâtorul!... Călugărul!...

Aceste din urmă cuvinte abia putură fi înţelese de sentinele, şi se grăbiră a'l întreba: Ce mizerabil? ce călugăr? spune! o spune. scumpe stăpâne. Toată ruga lor fu zadarnică, căci Paul iarăşi căzu în nesimţire. Rămaseră ca statuele în jurul său fără să-i pótă da vre-un ajutor.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Peste o oră Paul își reveni și cu un ton melancolic iarăși esclamă: Ajutor!!... iartămă!!... încă nu-i eșise din creer acea îngrozitoare spaima ce suferise și puțin câte puțin își reveni în simțire.

Sentinelele vĕdêndu-l ast-fel restabilit, îl rugară a'i comunica ce se petrecuse în acea noapte.

Paul atunci zise: cum, voi care ați fost aci de față nu ați auzit țipetele mele, nu ați auzit gemetele celor ce stau în naintea voastră în acea baltă de sânge.

Nimic din toata acestea, noi nu cunoaștem.

Atunci Paul încă plin de spaimă și parcă privea în toate părțile, parcă s'ar fi jenat să nu fie auzit, zise:

Pe când căduserm mai dulce eu și cu regina în brațele somnului furăm deșteptați de niște gemete foarte înfiorătoare. Tresăriram amândoi de o dată și privirile noastre fură isbite de cea mai îngrozitoare priveliște, am vĕdut aceste 2 cadavre mutilate în modul cum le vedeți și voi.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Când voiam să strig ajutor, în faţa noastră sta el!... el!... mizerabilul!! călugărul!!

Dar cine este acest călugăr iubite stăpâne, întrebară ei cu nerăbdare.

Paul ascunse a nu spune cine era el.

Cine! cine să fie! un călugăr care purta rasa şi culionul dreptăţei, şi vocele noastre la vederea lui care sta cu pumnalul în mână, se înăbuiră şi nu mai puturăm scoate un cuvênt. Imediat fui legat şi ridicat unde mĕ găsiraţi.

Sĕrmana, scumpa-mi regină, când vĕḑu că eu fusei legat, căḑu în nesimţire, atunci el, mizerabilul mĕ jefui de tot ce avui pe lângă mine, şi dispăru cu regina (care încă era leşinată împreună cu tânărul copil ce venise cu el, în întunericul deşimei pădurei.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Călugărul cum regăsi pe Paul

Ce se întêmplase?

Blestematul călugăr, care mai făcuse încă o victimă prin ştiinţa lui pornise încă din nópte cu un înger de copil, prin misterioasa pădure către Monastirea în care se afla monumentul unde fusese perdut pentru el micul Paul, căci el nu putea şti bine dacă Paul reuşise a lua cutia sau se perduse acolo, şi căuta toate mijloacele a rĕuşi să o răpească. Ajuns în mijlocul pădurei zări întinşi pe iarbă câte-va fiinţe cari recunoscu între ele pe Paul, cei deştepţi abia avură timpul a striga, stai!! căci blestematul călugăr având în vedere că un pericol îl aşteaptă întinse toiagul sĕu magic peste ei şi imediat fură electrisaţi

Muzeul Digital al Românilor de Pretutindeni
revistatransilvania.ro/mdr

şi rămaşi în picioare ca 2 statui, apoi le înfipse pumnalul în piept şi cădură jos în lac de sânge, atunci se năpusti către Paul şi regină care la aceste sgomote se deşteptară şi cu un ton aspu zise:

A! mizerabile Paul! tu aci, tu ferice! nu te-ai gândit un moment că eu încă exist, nu te-ai gândit că torturele mele de când nu ai voit a'mi da ascultarea la acel mnuoment a nu pune mâna pe nimic, a fost cele mai sfâşietoare! nu tea-ai gândit cel puţin a mĕ înştiinţa şi a veni la mine a'mi aduce cutia dacă ai rĕuşit să scapi de acolo. Mizerabile ce eşti, ai cautat să mĕ frustezi, că acea cutie nu era dreptul tĕu, ci al meu. Acum dar îţi voi da pedeapsa ce meriţi, şi ca un turbat puse mâna pe fringhia ce era legaţi cai ce păşteau în jurul faitonului regal şi îl legă de braţe, asvârlind un capăt al fringhiei de o cracă a arborului care 'i umbreau, îl scotoci peste tot şi găsi cutia în partea dreaptă a braţului sĕu, şi trase de capătu fringhi-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

ei în sus ce imediat fu spânzurat dupe cum îl găsirăm. Lăsându-l acolo, luă pe regină care leşinase de spaimă, în vigurósele lui braţe şi ordonă copilului al urma, şi se întoarse înapoi de unde plecase.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Moartea Călugărului, Paul victorios

Cu câte-va zile în urmă, găsim pe Paul în conținutul Chinei aproape de orașul său natal. Scăpat din această tortură îngrozitoare când se făcu bine ziuă și soarele lumina, înhămară caii și plecă mai departe prin acea pădure, jurând împreună cu cei patru servi, a'și resbuna.

Când se făcuse noapte abia putură eși din acea pădure și în depărtare se zărea o lumină. Era miezul nopței când se apropiară de partea unde se zărera lumina. — Era un sat.— Ajunși aci se opri în fața unei case care se părea că este un han.—Bate la ușe și fórte târziu cine-va respunse, cine este? Oameni buni respunse Paul. Hangiul deschise și îi găzdui, – și rămaseră aci

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

6 zile. A şeaptea zi în zori înhămară cai şi porniră pe drum. Micul Paul sdrobit de durere, forţele îl părăsiră şi se lăsă pe perina faitonului a fi condus de oamenii lui unde vor nemeri ei.—Când se deşteptă se făcuse nópte. — Locul unde ajunsese era un oraş, aci se opri trăsura în faţa unui hotel sună clopoţelul şi portarul se grăbi ai servi. Puse cai la grajd şi îi împărţi prin camere dupe cererea lui Paul.

Paul simţindu-se cu totul sdruncinat şi prevedea că starea sănătăţei lui este în pericol, avea nevoe de un doctor şi sună clopoţelul.

An mic sgomot se auzi la uşe.

Intră, rĕspunse Paul.

Uşa se deschise şi un serv cam în etate de 16 ani intră; şi care părea că nu prea cunoaşte bine datoria serviciului de hotel.

Cu ce vĕ putem servi? întrebă el,

Micul Paul de o dată tresări, parcă ar fi fost apucat de nişte friguri sguduitoare,—şi cugetă el:—această fiinţă Dumnezeule îmi este cunoscută. Ser-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

vul însă nu observă această schimbare a lui Paul și din nou făcu întrebarea: cu ce vĕ putem servi? crezând că de prima dată Paul nu înțelesese.

Atunci Paul privi lung la el și rĕspunse: Ascultă tinere! de mult timp servești în acest hotel?

Servul rĕspunse: numai de 3 zile.

Din ce oraș ești?

A!... Domnule, orașul meu este departe de aci, și când pronunță aceste cuvinte ochii lui se umplu de lacrimi și priveai în el o durere îngrozitoare.

Atunci Paul observând aceasta, mirat zise: dupe cât vĕd, această amintire ți au făcut rău, dar te rog lasă pentru un moment durerea și spunem din ce familie ești, și cum te afli aci?

Servul pentru un moment tăcu și nu rĕspunse nimic.

Paul urmă a'i zice: pentru ce taci, ce oare ai și tu vre-o durere la acéstă fragetă copilărie? Ce oare ai tu du-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

reri mai mari ca ale mele, şi cu tóte acestea veḑi bine că eu îmi face plăcere a sta cu tine de conversaţie.

Cum Domnule şi d-ta suferi, şi d ta ai dureri? A!... nu cred.

Când d-ta ai totul, ce 'ţi trebue? când d-ta ai servi, trăsură, cai şi cine ştie mai ce; aceasta nu este o suferinţă.

Suferinţă este aceia, când cine-va este răpit din casa părinţilor săi, în care se bucura de cele mai scumpe plăceri şi care indură cele mai crâncene dureri, când se vĕd lipsiţi de scumpii lor părinţi şi ajunşi prada mizeriei cum sunt eu.

Cum tinere! tu ai fost furat de cineva? O! da d-le.

Servul plecă capul în jos şi nu respunse nimic.

Paul însă îi făcu întrebarea din nou.

O lacrîmă căḑu din ochii lui şi ridicând capul rĕspunse:

Te rog d-le daţim voie să plec, căci venirea mea aci îmi pricinui o durere care abia o mai perdu-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

sem din memoria mea, și dațem ordinul cu ce vĕ pot servi.

Paul care căuta să afle totul, căci dupe cum constatase el, imaginea de o dinioară nu'l înșelase, și cu un ton blând zise: de ce voești să fugi dragul meu? de ce nu 'mi spui totul? te rog spunem de ce suferi? cine te-a răpit din sânul maici tale?

Și când pronunță acesto dulci cuvinte de mamă, o lacrămă se lăsă pe obrazul sĕu.

Servul observând aceasta, imediat zise: Ce oare, domnule, și d-ta ai fost răpit de cine-va?

O! da respunse Paul.

Și ca să poată face pe serv a'i comunica durerea lui și știind că nu avea de ce se teme, spuse servului totul cum fusese el răpit de blestematul călugăr și cum suferise tortura din pădure.

La auzul acestor dureroase cuvinte, pe fața servului se ivi o paliditate mormântală, mii de sudori curgéu

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

pe fruntea lui, și foarte mișcat zise:

Cum domnule!... d-ta ești ființa spânzurată din pădure? d-ta ești acela care blestematul Călugăr ți-a răpit femeia și ți-a omorât servii, unde am fost martor acular la această misterioasă crimă?

D-ta! O D-zeule!!... mult ai suferit.

Sfârșind aceste cuvinte, amândoi rămaseră nemișcați.

Dupe un moment Paul care ca și servul suferea, cunoscu imediat că și el suferise aproape acele torturi de la călugăr, și zise:

Acum cunosc totul dragul meu, cunosc că și tu ca și mine ai suferit; dar cum ai căpătat de la acel tigru libertatea?

Dupe crima din pădure, fui nevoit a'l urma până acasă, ajunși aci stătui numai o zi acolo, și fui chemat de călugăr în casa sa care îmi zise:

Copile! de astă-zi înainte ești liber și te poți duce din casa mea unde te va conduce soarta, însă bagă bine de seamă a nu spune nimănui cele pe-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

trecute, căci atunci vai! voi fi nevoit a te pedepsi și pe tine ca pe Paul, te voi urmări chiar până la marginile lumi, dacă îmi vei pricinui vre-un rău, nimenea altul, de cât tine nu cunoaște acest mister, căci Paul dupe cum l'ai vĕḑut l'am spânzurat de acel copac, care sigur sunt că acum chiar e mort.

Fereștete dar a nu spune nimănui.

Atunci eu promisei cu siguranță călugărului că nu voi spune nimĕnui și el mĕ liberă.

Căutai a găsi vre un adăpost a'mi regula pentru un moment posiția și apoi a pleca din aceste locuri blestemate spre a'mi căuta părinții, cari sunt oameni foarte avuți ca și ai d-tale.

Atunci Paul nu mai ținu compt că se află în fața unui servitor, ci în fața unei ființe nenorocite ca și el, și strângându-l în brațe cu durere îl întrebă:

Dar ea!! scumpa mea femee!! este la el?

Da, respunse servul, este în casa lui.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Dupe ce a răpit-o din brațele d-tale când am fost aproape de casă 'și-a revenit din delirul în care căduse, și ca o disperată a strigat: Unde este el?! Unde e scumpul meu Paul?!

Atunci blestematul călugăr cu pumnul în mână și cu toiagul în alta, o amenință să tacă, care ca prin farmec nu se mai auzi nici un grai.

Paul foarte neliniștit zise:

Unde șeade el? este în acest oraș?

Da, respunse servul. Locuește la marginea acestui oraș.

Așa dar, respunse Paul, tu cunoști mai bine situația locurilor po aci. Te rog ca în astă noapte să mĕ conduci la el, căci trebue să se sfârșească odată cu această fiară sĕlbatică care are tendințele cele mai rele asupra omenirei.

Voi lua cu mine cei 4 servitori, și sigur sunt că vom reuși a'mi recăpăta femeia și cutia.

Atunci servul esclamă: Ah! blestemată cutie, ce mistere o fi conținênd căci pentru ia voia a mĕ cofunda

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

şi pe mine în acel monument prin care ai trecut d ta.

Îţi promit că mĕ unesc cu ideia d-tale şi din ce 'mi va fi posibil te voi ajuta

Când se făcu seară Paul chemă servii să vie şi le comunică că în astă nópte trebue să 'l ajute a'şi recăpăta femeia.

Atunci servii miraţi respunse : cum înaltte stăpâne! ştii unde locueşte.

Da, respunnse Paul, în acest oraş, am găsit aci un copil care a fost martor la crima din pădure, şi prin ajutorul lui, sunt sigur că vom isbuti.

Servii cu inimile pline de bucurie fură gata şi imediat puseră mâna pe arme, coborâră scările, eşi în stradă împreună cu Paul şi băiatul din hotel şi se îndreptă către locuinţa călugărului.

Când ajunse aci, băiatul făcu semn lui Paul arătând casa călugărului.

Ca un disperat voi a se introduce în camera acestuia care deja o cunoştea, însă băiatul observênd că Paul

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

nu ştie ce face, îl opri imediat şi zise: stai!! ce faci? de vom face sgomot vom fi auziţi de vecini şi atunci vai nouă, căci lumea va crede altele şi cu lanţul de braţe vom fi daţi pe mâna justiţiei ca nişte hoţi ordinari.

Dar mai bine aşteptaţi puţin, că mă voi introduce cu singur. La primul semn ce veţi vedea sau auzi, veţi sări imediat, însă cu multă băgare de seamă şi fără sgomot.

Călugărul care încă nu se culcase auzi o bătae uşoară la uşe, şi se grăbi a eşi înaintea celui ce voiua să intre. Uşa se deschise, şi spre marea mirare a lui, privi în faţă-i pe copilul ce acum 3 zile îl concediase, şi cu un ton cam aspru a'l întrebă:

Ce cauţi copile acum la această oră aci, încă nu ai plecat din acest oraş?

Copilul cu un ton prefăcut respunse umilit:

A !! prea cinstite călugăr, te rog iartămă dacă împins de mizerie şi durere te supăr la această oră causa este:

Sunt 3 zile de când am plecat din

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

casa sfinţiei-voastre şi am depus toate silinţele posibile a'mi găsi un adăpost fie în ori-ce calitate, dar nu a fost posibil să găsesc, şi am dormit prin bălării pe unde am putut. Aş fi făcut şi astă noapte aceasta, daca fómea ce indur de atâtea zile nu m'ar fi silit a veni aci a'ţi cere ajutor.

Călugărul care avea o inimă de fiară se înduplecă la plângerile prefăcute ale băiatului şi îl introduse într'o cameră obscură şi îi ordonă să şeadă aci astă noapte.

Dar, mie foame!! fieţi milă!...

Călugărul rĕspunse: ţi se va aduce îndată, aştcaptă.

Peste un sfert de oră, apăru înaintea sa în mâini cu o tavă ce conţinea deasupra ei o bucată de pâine, o bucată de brânză şi o cană cu apă.

Ţine, respunse fiinţa ce purta tava, şi voi a se retrage înapoi.

Insă băiatul ce observă în această fiinţă pe tânăra regină, imediat îi făcu un semn de tăcere, şi în câte-va cu-

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

vinte îi aduse la cunoştinţă venirea sa şi a lui Paul aci.

Tânăra regină nu se putu abţine a nu esclama, ah! Paul!! Paul aci!!

Tăcere, respunse copilul, tăcere; totul depinde de d-ta a ne salva.

Dar cum!! cum voi face să scap de aci? cum voi putea rĕuşi a vedea iarăşi pe scumpul meu Paul.

Un sgomot se auzi la uşa camerei obscure.

Regina se grăbi a deschide. Călugărul care observă întârzierea reginei, se grăbise a sonda ce face. Şi cu un ton prefăcut, zise: A!... scumpă regină, ce însemnează această întârziere? îmi dai dreptul a crede că tu fugi de mine, şi îţi place mai bine să stai aci de cât lângă braţul ce te adoră cu entusiasm.

A! nu prea cinstite! ce m'a făcut să întârziez puţin este, că priveam pe acest suferind şi pătrunsă ca şi sinţia-ta de milă, am căutat a'l consola pentru un moment şi te rog de ai bunătatea acordăm voia să mai stau lângă el,

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

căci după cum îl veḑi, el suferă!... suferă sĕrmanul!!

Călugărul, ca ori-ce fiinţă de genul masculin, dorind a nu o supăra îi acordă cererea şi se retrase înapoi.

Atunci copilul arătă reginei totul şi o sfătui să întrebuinţeze toate mijloacele, pentru a face ca uşele camerilor în astă noapte să fie deschise, căci la ora 12 va fi Paul împreună cu servii sĕi aci, spre a da o lovitură blestematului călugăr.

Regina care prevedea o întâmplare îngrozitoare, pe figura ei se ivi o paliditate groasnică, nervii i se divulgară, începu să bată cu furie şi mintea îi era aproape rătăcită.

In aceste dureri se retrase din camera obscură.

Călugărul vĕzênd o cu totul schimbată, nu se putu opri a nu-i face întrebarea: A!.. scumpa mea, ziso el: ce însemnéză această schimbare?

O prea cinstite! acéstă schimbare însemnează: copilul acela m'a făcut să sufer prea mult mila ce mi-a inspirat

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

el, m'a adus în această poziție.

Călugărul care cu multă furie pieptul îi bătea dupe regină, căuta a face totul a o liniști.

Când pendula sună ora 12, călugărul căduse adânc în brațele lui morfeu, copilul din camera obscură apăru în ușa ce cu multă grijo fusese lăsată liberă, făcu cu batista semn lui Paul și servitorilor ce erau ascunși în dosul casei, ca pisicele ei intrară în camera lui. și ca lei cei turbați se năpustiră asupră-i.

Ce tablou îngrozitor!!...

Călugărul se deșteptă la sgomotul lor, și ca un disperat voi să se apere, dar în zadar căci sceptrul lui care conținea magnetismul și cu care urma să se apere fusese sustras de tânăra regină.

O voce disperată se auzi.

A!!... blestemat călugăr!! de acum nu te vei mai mișca de aci. Farmecile tale mizerabile! de acum nu mai au nici un efect.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr

Acum dar îți voi da resplata torturelor ce mi-ai causat până acum, răcni Paul disperat. — Și fără a mai pierde timp, îi înfipse pumnalul în piept și călugărul căḑu într'un lac de sânge.

Luă de mână pe scumpa-i soțioară și cutia și părăsi blestematul loc.

Călugărul în agonia morței, când ei dispărură, cu pumnalul înfipt în piept și cu sângele care curgea șiróe, încetul cu încetul se târâ până în ușa camerei sale, și voi să strige ajutor; Dar, puterile îl părăsiră, și căḑu sdrobit pe pragul ușei.

Sângele ce pierduse îi sfârși puterile, și în aceste îngrozitoare dureri, el dispăru pentru tot-d'auna.

Cu un an înurmă găsim pe Micul Paul și băiatul din hotel în dulcele locaș al nașterei lor, unde își petrecră restul vieței înconjurați de dulci îngeraș și respectați de toți, căci cugetând la suferințele lor din trecut, căutară a se face iubiți.

Muzeul Digital al Romanului Românesc
revistatransilvania.ro/mdrr